

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันเสาร์ที่ ๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๒

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๒

เลขที่ ๒๑
 เลขที่ ๒๑๒๒
 น. ๒

สารบัญ

ครั้งที่ ๒ / ๒๔๘๓

- ๑. เรื่องการตั้งกรมการสามัญประจำสภาฯ ๑๖-๒๑
- ๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน
 พutschirkราช ๒๔๘๒ (พิจารณารวบรวม) ๒๑-๓๘
- ๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติ เว้น คน อสังห รม-
 ทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงสาย สมพร -
 ระนอง ตอนกระบุรี-ระนอง ระหว่างหลัก
 กิโลเมตรที่ ๓๐.๐๐๐ ถึงหลักกิโลเมตรที่
 ๔๗.๒๕๘๗ พutschirkราช ๒๔๘๒ ๓๘-๔๐
- ๔. เรื่องร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดิน ซึ่งเป็น
 สาธารณะสมบัติ ซึ่งแผ่นดิน ค้ายด ตลาด
 สถานีวิทยุใหญ่ ลำเภอยวใหญ่ จังหวัดนคร
 ราชสีมา ให้แก่นายกำแหงกับพวก พutschirk
 ศักดิ์ราช ๒๔๘๒ ๔๐-๕๓

(๒)

๕. เรื่องร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน
สงฆ์วัดท้ายเมือง ตำบลบางกระสอบ ตำบล
เมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ให้แก่กระทรวง
เศรษฐการ พุทธศักราช ๒๔๕๒ ๕๒-๕๕
๖. เรื่อง ร่าง พระราชบัญญัติเวนคืน อสังหาริม-
ทรัพย์ เพื่อสร้างท่าเรือกรุงเทพ (ฉบับ
ที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๕๓ ๕๕-๕๕
๗. ญัตติ ขอให้สภาผู้แทนราษฎร ตีความใน
มาตรา ๑๘ แห่งรัฐธรรมนูญ ๕๖-๖๕

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๒/๒๔๗๒ (สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันเสาร์ ที่ ๗ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๒

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

ประธานชั่วคราว : วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๔๗ คน ครบองค์ประชุมแล้ว
ต่อไปนี้จะได้อ่านประกาศตั้งประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

ประกาศ

ตั้งประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๒ เลือกลงมติในสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คือ

(๑) พระยามานวราชเสวี (ปลอก-วิเชียร ฅสงขลา) เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร

(๒) นายพันเอก พระปรมาภิไธย (พุก มหาภิลาท) เป็นรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงให้ตั้งผู้ มีนามดังกล่าวแล้ว เป็นประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ตามความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๒ เป็นที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ฉะนั้นขอเชิญประธานและรองประธานสภาฯ ขึ้นมาดำรงตำแหน่งต่อไป

เลขาธิการสภาฯ ได้ไปเชิญพระยามานวราชเสวี พ.อ. พระ
บวรจหนัก ขึ้นนั่งบนบัลลังก์ประธานและรองประธานสภาฯ

ประธานสภาฯ: ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ มเกียรติ

ในการที่ท่านให้ความไว้วางใจเลือกข้าพเจ้าเป็นประธานสภาฯ
ครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอขอบใจท่านเป็นอย่างยิ่ง. ในโอกาสนี้ข้าพเจ้าขอ
พูดสักเล็กน้อย

คำว่า สมาชิกประเภทที่ ๑ ก็คือ สมาชิกประเภทที่ ๒ ก็คือ เป็น
คำที่แสดงวิธีการเลือกบุคคลของบ้านเมือง มาทำการตามหน้าที่ใน
สภาฯ เมื่อเข้ามาในสภาฯ แล้ว ท่านมีฐานะอย่างเดียวกันหมด เป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ข้าพเจ้าจึงขอวิงวอนให้ท่านทั้งหลาย
พยายามที่จะทำการร่วมกันในฐานะเป็นกันเอง เพื่อบรรเทาของสภาฯ
จะได้เป็นไปในทางที่ถูกต้อง เป็นประโยชน์แก่ชาติและประเทศไทย

ในวาระต่อไปข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะแจ้งให้ท่านทราบ ดังนี้

เรื่องที่ ๑ เรื่องนายทวีมนครวิชญ์แจ้งมาว่า ตามที่รัฐบาลได้ริบร่าง
พระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ตำบลโคกขี้ขี้ อำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี ให้แก่วัดคันโพธิ์
ศรีมหาโพธิ์ พุทธศักราช ๒๔๘๑ ของนายคาบสงวน พะยุงพงศ์
ไปพิจารณาที่สภาฯ รัชหลังการนั้น คณะรัฐบาลได้สอยสวนพิจารณา
แล้ว ได้ความว่าที่ดินรายนี้ได้ขึ้นทะเบียนไว้ ในประเภทโบราณสถาน
และศิลปวัตถุ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒ และกรมศิลปากรได้ประกาศขึ้น

บัญชีเป็นโบราณสถานแห่งชาติแล้ว จึงยังไม่สมควรเรียกการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

เรื่องที่ ๒ ที่จะแจ้งให้ท่านทราบคือ นายพันตรี ชุมเรืองวิรุทธิ์
สมาชิกประเภทที่ ๓ ขอลาออกจากสมาชิกภาพ

เรื่องที่ ๓ ประธานกรรมการศาลพิเศษแจ้งมาว่า อัยการศาล
พิเศษได้ เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง ร.ท. ณ. เฒะ ศาลรัตน์ และ พระ
ราชยาภิรติกา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทว่ากระทำผิดฐานกบฏ
ศาลพิเศษได้ รับประทัยฟ้องและออกหมายสั่งขังไว้ ในระหว่างพิจารณา
แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๓ และ ๒๒ พฤษภาคม ๒๔๘๒

เรื่องที่ ๔ ประธานกรรมการศาลพิเศษแจ้งมาว่า อัยการศาล
พิเศษได้ เป็นโจทก์ยื่นฟ้อง พ.อ. ทลวงชำนาญยุทธศิลป์ และ พ.อ.
พระสิทธิเรืองเดชพล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทว่ากระทำผิดฐาน
กบฏและฆ่าคนตาย ศาลพิเศษได้ รับประทัยฟ้องและออกหมายสั่งขังไว้
ในระหว่างพิจารณาแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๔๘๒

เรื่องที่ ๕ กระทรวงยุติธรรมแจ้งมาว่า ศาลฎีกาได้ วินิจฉัย
และมีคำสั่งให้จำคุกชังนายโชติ คัมพันธ์ ร้องคัดค้านการเลือก
ผู้แทนราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอนแล้ว

เรื่องที่ ๖ กระทรวงยุติธรรมแจ้งมาว่า ศาลฎีกาได้ วินิจฉัย
และมีคำสั่งให้ยกคำร้องของนายหนุ่ม ชนรกุล ซึ่งร้องคัดค้าน การ
เลือกผู้แทนราษฎรจังหวัดตราดแล้ว

เรื่องที่ ๗ เลขานุการคณะรัฐมนตรีแจ้งมาว่า กระทรวงยุติธรรม
ได้รายงานมาว่า นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ ได้ถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีอาญา
หาว่าใส่ความหมิ่นประมาท ศาลได้รับประทับฟ้องไว้แล้ว

เรื่องต่อไป รายงานกิจการของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้กระทำใน
สมัยประชุมสามัญ ๒๔๘๑ ชุดที่ ๓ รายงานนี้ได้แจกไปแล้ว แจ้ง
ให้ทราบ

ในวาระต่อไป ขอให้ตั้งกรรมาธิการสามัญประจำสภาฯ ตามข้อ
บังคับ ข้อ ๖๐ ตั้งกรรมาธิการประจำสภาฯ ชุดที่ ๑ ก่อน มีจำนวน ๗
คนบัดแล้ว บัดนี้ใครมีความประสงค์อย่างไร ข้าพเจ้าขอให้เสนอมา

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร) : ข้าพเจ้าเห็นว่าควรให้
เป็นไปตามเดิม ๗ คนอย่างเดิม

มีสมาชิกบริวาร

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า
เห็นว่าที่ประชุมอนุมัติให้ มีกรรมาธิการชุดที่ ๑ มีจำนวน ๗ คน ผู้ใด
มีความเห็นขอให้เสนอชื่อและบริวารด้วย

นายบุญศรี วิไลรัตน์ (เชียงใหม่) : ขอเสนอ นายบุญเที่ยง
ทองสวัสดิ์

มีสมาชิกบริวาร

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร) : ขอเสนอ นายพิณ
สุพรรณสาร

มีสมาชิกรับรอง

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์ธานี) : ขอเสนอ นายไมรา
ณกลาง

มีสมาชิกรับรอง

นายฟิน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอ
เสนอ นายอรุณ ทองยี่ช ไซติ

มีสมาชิกรับรอง

นายเปี่ยม บุญยะโชติ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
นายผล แสนสระค

มีสมาชิกรับรอง

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม : ขอเสนอ นายวิเชียร สุวรรณทัต

ประธานสภาฯ : อีกคนเกี่ยวข้องครบ ๗ แล้ว

คุณอุปตพงษ์ประพัทธ์ (พิษณุโลก) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
คุณอุทประชากร

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ครบ ๗ แล้ว ยังมีอีกไว้ชุดหน้า เอาไว้เสนอ
ชุดหลังก็แล้วกัน เมื่อไม่มีผู้ใดขัดข้อง ข้าพเจ้าถือว่าประชุม
อนุมัติให้ตั้งกรรมการ ๗ คน ขอให้เลขาธิการอ่านชื่อ

เลขาธิการสภาฯ: ๑. นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ ๒. นาย
 พน สุพรรณสาร ๓. นายไมรา ฌดตาง ๔. นายอรุณ
 ทองบั้งโชติ ๕. นายผล แสนสระเก ๖. นายวิเชียร สุวรรณศักดิ์
 ๗. ขอนอกกุลประชากร

ประธานสภาฯ: กรรมาธิการชุดที่ ๒ จำนวน ๗ คน ผู้ใดมี
 ความเห็นอย่างไร

นายผล แสนสระเก (ขอนแก่น): ขอเสนอ นายเบียม
 บุญโชติ

มีสมาชิกรับรอง

ร.ต. ลมัย กฤษณะภักดี (ปทุมธานี): ขอเสนอ นายทองดี
 จันทร์กล

มีสมาชิกรับรอง

น.อ. หลวงช้างนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ยุติธรรม: ขอเสนอ หลวงอรุณสารประสิทธิ์

นายอรุณ ทองบั้งโชติ (พระนคร): ขอเสนอ นายเฉลา
 เทาถานนท์

มีสมาชิกรับรอง

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม (นนทบุรี): ขอเสนอ นายทองม้วน
 อิตถาด

มีสมาชิกรับรอง

หลวงวิจิตรวาทการ รัฐมนตรี: ขอเสนอ กร. เกื้อน บุนนาค
 นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน): ขอเสนอนายทอง
 กันทาธรรม

มีสมาชิกบริวารของ

ประธานสภาฯ: ครบ ๗ คนแล้ว ยังมีอีกสอง เพราะฉะนั้น
 เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าคิดว่าที่ประชุมอนุมัติให้ตั้งกรรมาธิการ
 ๗ คน เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาฯ: ๑. นายเขมม บุษยโชติ ๒. นายทองดี
 จันทร์กุล ๓. หลวงอรรถสารประสิทธิ์ ๔. นายเฉลา เทาถานนท์
 ๕. นายทองม้วน ชัดถาวร ๖. นายเกื้อน บุนนาค ๗. นาย
 ทอง กันทาธรรม

ประธานสภาฯ: กรรมาธิการชุดที่ ๓ ใครจะเสนอ

นายทอง กันทาธรรม (แพร่): ขอเสนอนายพึง ศรีจันทร์
 มีสมาชิกบริวารของ

นายทัน พรหมพิทักษ์กุล (บุรีรัมย์): ขอเสนอขุนอนันต์สวัสดิ์
 ธรรม

มีสมาชิกบริวารของ

พ.ท. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรี: ขอเสนอนายชิม วีระ-
 ไวกษะ

นายพันธ์ มุลาศาสตร์ (ศรีจันทร์) : ขอเสนอ ร.ท. อุต นิตยสิทธิ์

มีสมาชิกรับรอง

ขุนอนุสรสรสิทธิ์กรรม (เพชรบูรณ์) : ขอเสนอขุนคุปตพงศ์-ประพัทธ์

มีสมาชิกรับรอง

พ.ต. หลวงขจรกลางสนาม (นครสวรรค์) : ขอเสนอ นายแก้ว สิงหะเศนทร์

มีสมาชิกรับรอง

ร.ต. ลมัย กฤษณะภักดี (ปทุมธานี) : ขอเสนอ นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : ครบ ๗ คนแล้ว ขอให้เลิกขบวนการอ่าน

เลขานุการสภาฯ : ๑. นายพงษ์ ศรีจันทร์ ๒. ขุนอนุสรสิทธิ์กรรม ๓. นายซิม วีระไวทยะ ๔. ขุนคุปตพงศ์ประพัทธ์ ๕. ร.ท. อุต นิตยสิทธิ์ ๖. นายแก้ว สิงหะเศนทร์ ๗. นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา

นายพงษ์ ศรีจันทร์ (ชดท.ภคต) : ขอประธานไทย จักเข้าชดชอน

ร.ต. ตมัย กฤษณะภักดี (ปฐมธานี): ขอเสนอ นายเลียง
ไชยกาล

ประธานสภาฯ: เป็น ๗ คนทั้ง นายเลียง ไชยกาล ด้วย
วาระต่อไป ขอให้เลือกกรรมการตรวจรายงานการประชุม ๑๓ คน

นายทอง ก้นทาธรรม (แพ้ว): ขอเสนอ นายจำรัส มทาว
วงศนันท์

มีสมาชิกรับรอง

น.ต. จีบ ศรีไพบุลย์ ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๓): ขอเสนอ
น.ต. ทองหล่อ ชำศิริบุญ ร.น.

มีสมาชิกรับรอง

พ.อ. หลวงเสรีเรืองฤทธิ์ รัฐมนตรี: ขอเสนอ นายชุนต์
บัณฑิตานนท์

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี): ขอเสนอ ชุน
สนสรวิสุทธิกรรม

มีสมาชิกรับรอง

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา): ขอเสนอ หลวง
ประสิทธิ์นรกรรม

มีสมาชิกรับรอง

ร.ท. ชุนศรีไกรพิศิษฐ์ (อุทธรธานี): ขอเสนอ ร.ต. ตมัย
กฤษณะภักดี

มีสมาชิกบริวารของ

นางทองคำ หาญศึกษา (ชัยภูมิ) : ขอเสนอ นายทองทิ
ณภาพสินธุ์

มีสมาชิกบริวารของ

น.ต. ทองหล่อ จำหิรัญ ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒) :

ขอเสนอ ร.อ. กุศลชาย กาญจนสกุล ร.น.

มีสมาชิกบริวารของ

นายทองม้วน อัครถาวร (มหาสารคาม) : ขอเสนอ นายชิต
เวชประสิทธิ์

มีสมาชิกบริวารของ

นายสหมัน วณิชเสน (เชียงใหม่) : ขอเสนอ นายบุญไฉน
อินทระวิวัฒน์

มีสมาชิกบริวารของ

นายทองคำ จันทร์กุล (ราชบุรี) : ขอเสนอ ร.ต. เนตร
พูนวิวัฒน์

มีสมาชิกบริวารของ

ประธานสภาฯ : อัครคนเทียว

นายเฉลว เตาลานนท์ (ตราด) : ขอเสนอ นายโสภณ
สุภวัชร

มีสมาชิกบริวารของ

ประธานสภาฯ: ครบ ๑๒ คนแล้วท่าน ขอให้เลขาธิการสภาฯ อ่าน

- เลขาธิการสภาฯ: ๑. นายจรัส มหาวงศ์นันท์ ๒.
 น.ค. ทองหล่อ จำหรัญ ร.น. ๓. นายชอุ่ม ปัทมาพันธ์ ๔.
 ขนอมสวัสดิการกรม ๕. หลวงประสิทธิ์นรกรรม ๖. ร.ค.
 สมัย กฤษณะภักดิ์ ๗. นายทองดี เฉกาพันธ์ ๘. ร.อ.
 กุหลาบ กาญจนสถิต ร.น. ๙. นายชิต เวชประสิทธิ์ ๑๐.
 นายภิญโญ อินทระวิวัฒน์ ๑๑. ร.ค. เนตร์ พูนวิวัฒน์ ๑๒.
 นายโสภณ สุภธีระ

ประธานสภาฯ: ต่อไปขอให้เลือกกรรมการตรวจรายงาน
 การประชุมลับมีจำนวนเต็ม ๕ คน คราวนี้จะเขาสักกี่คน ถ้าไม่มีใคร
 ชักช้าง ข้าพเจ้าถือว่าให้เข้าไปเท่าเต็ม ๕ คน
 น.อ. หลวงกาจสงคราม รัฐมนตรี: ขอเสนอหลวงวิจิตร

วาทการ
 มีสมาชิกรับรอง
 หลวงประสิทธิ์นรกรรม (พระนครศรีอยุธยา): ขอเสนอ
 นายพัน สุพรรณสาร
 มีสมาชิกรับรอง
 นายจรัส มหาวงศ์นันท์ (น่าน): ขอเสนอนายพัน
 พรหมพิทักษ์กุล

มีสมาชิกรับรอง

ร.อ. วัน รุยาพร ร.น. (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ขอ

เสนอเจ้าวรทัศน์ ฌล้าพูน

มีสมาชิกรับรอง

นายฉ่ำ จำรัสเนตร์ (นครศรีธรรมราช) : ขอเสนอหลวง

อรรถสารประสิทธิ์

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ: ครบ ๕ คนแล้ว ขอให้เลขาธิการสภาฯอ่าน

เลขาธิการสภาฯ: ๑. หลวงวิจิตรวาทการ ๒. นายพัน

สุพรรณสาร ๓. นายพัน พรหมพิทักษ์ ๔. เจ้าวรทัศน์ ฌ

ล้าพูน ๕. หลวงอรรถสารประสิทธิ์

ประธานสภาฯ: ในวาระต่อไปมีการคว้น ซึ่งรัฐบาลได้สั่ง
มาและเจ้าหน้าที่ในแรกแก่ท่านแล้ว คือ ร่างพระราชบัญญัติเครื่อง
แบบนักเรียน พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

พล.ร.ต. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงธรรมการ: รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบ

นักเรียน มีหลักการว่า เพื่อวางระเบียบเครื่องแต่งกายนักเรียน

เหตุผลก็คือว่า ในขณะนี้ยังไม่มีระเบียบที่แน่นอนเกี่ยวกับเครื่องแบบ

นักเรียน และมีนักเรียนบางโรงเรียนก็ยังคงกันไม่เรียบร้อย ครั้น

จะไปบังคับเข้าแถว สักยังเกิดครันอยู่ โดยเหตุนี้จึงไม่มีระเบียบแน่

นอนเช่นนี้ กระทบกรรมการจึงใคร่จะให้ มีระเบียบขึ้น นอกนั้นใน
ระหว่าง พ.ศ. ที่แล้วสภาฯ นี้ ใ้ ออกพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับควบคุม
เด็กและนักเรียน และถ้าเราไม่มีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องแบบ
นักเรียนแล้ว การที่จะควบคุมก็ไม่สะดวกสำหรับเจ้าหน้าที่และประ-
ชาชนทั่ว ๆ ไป

โดยเหตุฉะนั้นเอง ทางกรรมการจึงเห็นว่า ควรจะได้
มีพระราชบัญญัติให้อานาจารย์มนตรีที่จะวางระเบียบ ออกระเบียบกฎ
กระทบงชน และจึงใคร่เสนอมาเป็นพระราชบัญญัติเพื่อขออนุมัติสภาฯ

นายทองคำ จันทร์กุล (ราชบุรี) : ทางท่านรัฐมนตรี
กรรมการได้อธิบายมาแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้พิจารณาเห็นว่าควรรับหลักการ
การ ขอเสนอลงมติ ผู้ใดรับรอง

นายทองคำ ฉกาฬสินธุ์ ขนคูปตพงศ์ประพัทธ์ วิทยทอง
ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยโดยลงมติ ผู้
ใดเห็นควรรับหลักการ ขอให้ไปรคยกมอชน
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วยไม่มี

พล.ร.ต. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงธรรมการ : โดยเหตุที่พระราชบัญญัติเช่นเรื่องค่อนข้าง
ด่วน เกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมเด็กและนักเรียน ใคร่จะขอให้

ออกไปเร็ว ถ้าจะออกไต่วันนั้นจะเป็นการตกมาก จึงขอเสนอให้พิจารณาตรวจดู

นายจรัส มทาวงสนันท์ (นาน) : พระราชบัญญัติ
เป็นพระราชบัญญัติสำคัญของราษฎรชาวชนบท บางคนไม่มีตำรา
และรัฐบาลยังมาออกกฎข้อบังคับบังคับให้ราษฎรไปเล่าเรียน เมื่อ
เด็กไม่มีเครื่องเล่าเรียนไปเรียนยังใคร่ขโมย เก็บวันพฤศจิกายนตาม
ชนบทอย่างชนบ้าง เครื่องแบบของโรงเรียนราษฎร ไม่สะดวกแก่ข้อ
บังคับ เพราะฉะนั้นคว่าที่ประชุมจะตกลงอย่างไรก็ขอให้เห็นอก
ราษฎรชาวชนบทบ้าง แต่ว่าไม่ขัดข้อง

ประธานสภา : ท่านไม่ขัดข้อง เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็น
เป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้พิจารณาตรวจดูตาม
คำขอของรัฐบาล เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภา : พระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน พุทธ
ศักราช ๒๔๘๒ โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่าสมควรตรากฎหมาย
ว่าด้วยเครื่องแบบนักเรียนเช่นนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
เครื่องแบบนักเรียน พุทธศักราช ๒๔๘๒"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจ
จานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้...

๑๖.๐๐ น.

นายวิชา สุประภาตะนันท์ (สระบุรี) : มาตรา ๓ นี้ควบคุมไปถึงโรงเรียนประชาบาล โรงเรียนเทศบาลด้วย โรงเรียนประชาบาล เทศบาลนี้ โดยปกติแล้วราษฎรผู้ยากจนมักจะส่งลูกเข้ามาเล่าเรียน บางคนมีเสียใจตัวก็ขอจะหาเครื่องแบบตาม กฎกระทรวงเห็นเป็นการยาก ถ้าหากว่าละเมิดกฎกระทรวงแล้วก็เป็นความผิด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตั้งคำถามว่า “โรงเรียนประชาบาลและเทศบาล” ออกเสีย.....

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ท่าน มาตรา ๓ ยังไม่ได้ผ่าน ขอให้เลขาธิการอ่านมาตรา ๓ เสียก่อน

เลขาธิการสภาฯ : มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติ “เครื่องแบบนักเรียน” หมายความว่าเครื่องแบบทั้งหลายที่กำหนดให้นักเรียนจากโรงเรียนรัฐบาลในความควบคุมของกระทรวงธรรมการ โรงเรียนประชาบาล โรงเรียนเทศบาล และโรงเรียนราษฎร์ต่าง

นายวิชา สุประภาตะนันท์ (สระบุรี) : ขอตั้งคำถามว่า “โรงเรียนประชาบาลและโรงเรียนเทศบาล” ออกเสีย อ่านข้อความว่า “เครื่องแบบนักเรียน” หมายความว่าเครื่องแบบทั้งหลายที่กำหนดให้นักเรียนจากโรงเรียนรัฐบาลในความควบคุมของกระทรวงธรรมการและโรงเรียนราษฎร์ต่าง

พล.ร.ต. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงธรรมการ: ทจรงทคองเฮาโรงเรียนประชาบาลและโรงเรียน
เทศบาลน้ไว ในพระราชบัญญัติ ก้เพือจะให้ผูอนเขาไปเท่าน้เอง
ถ้าหากว่าจรงไว ตาม พระราชบัญญัติ ควบคุมเด็ก และ นักเรียน แล้ว
โทษแรมมาก และทจรงถ้าจะคแล้ว ถ้าเด็กแต่งผิดแต่งไม่ถูกคอง
ตามพระราชบัญญัติก็ไม่มีโทษอะไร

นายชว้ สุประภาตชนันท์ (สระบุรี): ถ้าแม้ว่าทางรัฐ-
บาลรับรองชนันแล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่ขัดใจ แต่ใคร่จะคองไวสักหน่อย
ว่า สำหรับโรงเรียนประชาบาลและเทศบาลน้ ขอใค้กรุณาออกไป
ความสภาพที่จะเป็นค้

พล. ร. ต. หลวงสินธุสงครามชัย ร. น. รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงธรรมการ: เพือให้สมาชิคผูขงใจน้เข้าใจ ทจรงก้เป็น
เช่นน้อยู่แล้ว ค้คือเครื่องแบบกางเกงจะใค้ ใค้ ใค้ ถึง ๔-๕ อย่าง
ก็ดูตามฐานะทจะเป็นอยู่เวลาน้อยแล้ว

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน): ข้าพเจ้าเห็น
พิงค้ด้วยผูแทนสระบุรีแปรญัตติ ทงนความประสงค์ของข้าพเจ้าอยาก
จะค้ค้อออกอย่างค้ผูแทนสระบุรีค้ค้ค้ค้ แต่เมื่อใค้ พงทำนรัฐมนตรี
ธรรมการรับรอง อภิปรายว่า ในเมื่อไม่มีบทลงโทษ ข้าพเจ้าเห็น
อยากจะขอใค้ ทำนรับรองว่า เรืองน้จะใค้ค้ช้ไปยงค้และเจ้าหน้าท
ผู้ปกครองไม่ให้กวค้ช้ในเรืองเครื่องแต่งกายของค้ ถ้าไม่เช่นนั้น
เจ้าหน้าทจะปฏิบัติค้ค้ความประสงค์เสมอ เช่นอย่าง พระราชบัญญัติ

ขาสู้ที่ แล้วมา จะเห็นว่า เกิด เรือง ระหว่าง เจ้าหน้าท กับ ราษฎร เสมอ เพราะฉะนั้นขอให้กระทรวงธรรมการรับรองว่าจะได้ ชำรง

ประธานสภาฯ: ท่านรับรองแล้ววันนี้ท่าน ท่านจะให้รับรอง อย่างไรอีก ท่านก็ตอบเมื่อก่อนแล้ว

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (แม่ฮ่องสอน): ท่านไม่ได้รับรองว่าท่านจะกำชับไปยังเจ้าหน้าที่ เป็นแต่เพียงว่าไม่มีตลงโทษ เท่านั้น

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ เป็นสถานศึกษา ไม่ใช่ตลงโทษไปขอร้องคัดค้านที่หลังก็แล้วกัน ผ่านไป

เลขาธิการสภาฯ: มาตรา ๕ เครื่องแบบนักเรียนระเบียบอย่างใด จะให้แต่งเมื่อไรและโดยเงื่อนไขอย่างใดนั้น ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงธรรมการกำหนดไว้

มาตรา ๕ ผู้ใดไม่มีสิทธิแต่งเครื่องแบบนักเรียนโดยชอบด้วยกฎหมาย ยังอาจแต่งเครื่องแบบหรือแต่งเลียนเครื่องแบบดังกล่าวแล้ว นนกก หรือจัดหรือออกทุนให้ผู้ใดกระทำการดังกล่าวแล้วนนกก ถ้าการกระทำที่กล่าวมานั้นให้ปรากฏ แก่คนทั้งหลายโดย ประสงค์จะให้เขา เชิดชอ หรือเข้าใจว่าผู้แต่งเป็นนักเรียน ผู้นั้นมีความผิด ต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

• บ.๕๐ น.

นายทอง กัณฑ์ธรรม (แพร่): มาตราข้างเข้าขอแปรญัตติ

คึกคักว่า " หรือแต่งเขียนเครื่องแบบ " ทั้งกล่าวนั้นแล้วก็ กาวที่
 เสนอแปรรูปก็ขอก็คือในเรื่องเพียงแต่ว่าแต่งเขียนเครื่องแบบทั้งกล่าวนั้น
 แล้วก็ คือไม่ใช่ข้าพเจ้าจะไม่เห็นพ้องที่จะให้นักเรียนมีเครื่องแบบ
 การที่นักเรียนมีเครื่องแบบเป็นผลก็ตาม ที่ทรวุฒิก่อนแล้ว แต่ข้าพเจ้า
 เข้าใจว่า เครื่องแบบนักเรียน กระทรวงธรรมการคือไปในเวลาเขียนแบบ
 เครื่องแบบประชาชนที่ใช้อยู่ เพราะข้าพเจ้าเชื่อว่า รัฐบาลมีนโยบาย
 ออกหนุนสินค้าไทย มีนโยบายสนับสนุนให้คนรักชาติ สิ่งใดที่เป็นของ
 พนมเมืองคนไทยเขานิยมก็ควรจะกำหนดแบบไปในทางที่ให้นักเรียนใช้
 ของพนมเมือง คนเขียนแบบเขามาแล้วเขียนกฎหมายไม่ให้เขามาเขียน
 แบบของนักเรียน บางทีจะเป็นการกระทบกระเทือนกับ การแต่งตัวของ
 ประชาชนพลเมืองซึ่งเขานั่งอยู่ในขณะนี้ ในการกำหนดเครื่องแบบของ
 นักเรียน ข้าพเจ้าเข้าใจว่า กระทรวงธรรมการ น่าจะ ควบคุม ถึง ความ
 ประพฤติและศีลธรรมของนักเรียน เพราะฉะนั้นจึงจะเขียนแบบอย่าง
 ก็ไม่เป็นการเสียหายอะไรมากมาย การควบคุมเราควรจะหนักไปใน
 ทางที่ให้ มีเครื่องหมายมากกว่าเครื่องแบบ เครื่องแบบเป็นพัน ๆ ไป
 ซึ่งเราไปเขียนแบบจากประชาชนแล้วไม่ควรจะไปห้ามไม่ให้เขาเขียนเรา
 เราควรจะ ควบคุมทางเครื่องหมายบอกให้ ชัด ถ้าเขาตั้งใจจะเขียนทั้ง
 เครื่องแบบและเครื่องหมายนั้นเป็นผิด แต่เพราะเครื่องแบบอย่างเคียว
 คือเครื่องแต่งตัวของพนมเมือง ผาชนะของเขาเป็นรูปอย่างนั้น นักเรียนก็ใช้
 อย่างนั้น เวลาที่กระทรวงธรรมการให้นักเรียนแต่งอย่างแบบพนมเมือง

ก็มีหลายโรงเรียน ถ้าเราไปเรียนเขาแล้วไปห้ามไม่ให้เขาเรียนเครื่อง
ยนต์ก็จะเป็นการเคอะคร้อน จึงขอให้ตัดเสีย ขอให้หนักไปในทาง
เครื่องหมายมากกว่าเครื่องแบบ

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา): สำหรับมาตรา
นี้ข้าพเจ้าขอแปรญัตติ แก้โทษว่าไม่เกิน ๓๐๐ บาท เป็นไม่เกิน
๑๒๐ บาท.....

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ เขาตอนที่นายทองว่าก่อน ที่นายทอง
วานนี้ไม่มีใครเห็นด้วยแล้ว มีคนรับรองแล้ว

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม: คือในหลักการตามที่ผู้แทนพรรคได้กล่าวแล้ว เห็นว่าพอจะ
รับหลักได้ สำหรับในร่างมาตรา ๕ นี้ไม่ประสงค์จะไปไกลถึงเพียงนั้น
เพราะฉะนั้นไม่ควรจะแก้ไขประการใด เพราะเหตุว่าในมาตรา ๕ นี้
ในการที่ผู้ใดจะมีความผิดตามนี้จะต้องเป็นว่า การกระทำที่ว่ามี
ความประสงค์จะให้คนทั้งหลายเขาเชื่อถอหรือเข้าใจว่าผู้แต่งเป็นนักเรียน
ก็ถ้าแม้ว่าการแต่งกายเป็นประเพณีพินเมืองซึ่งผู้แต่งไม่มีความประสงค์
จะทำให้คนทั้งหลายเข้าใจหรือประสงค์ต่อผลที่จะให้คนทั้งหลายเข้าใจ
ว่าเป็นนักเรียน ก็ไม่ผิด

นายพัน พรหมพิทักษ์ (บุรีรัมย์): ตามที่ท่านรัฐมนตรี
ยุติธรรมชี้แจงนั้นน่าจะฟังอยู่ แต่ว่าข้อเท็จจริงนั้นมิใช่ว่า เจ้าหน้าที่
ผู้ปฏิบัติตามกฎหมายตามที่ท่านจะเข้าใจเช่นนั้นหรือไม่ นี้ประการหนึ่ง

และอีกประการหนึ่ง ขอให้ยืมว่าลึกไปถึงท้องที่ชนบทซึ่งเต็มไปด้วย
ความยากจน ถ้าหากว่า สมมุติว่าในขั้นนั้นเขาได้ออกจากโรงเรียน
และเครื่องแต่งกายยังมีเหลืออยู่ ถ้าหากว่าเราจะยังคงให้ ทั้งเสีย
มันก็จะเป็นการเปลืองทรัพย์ โดยใช่เหตุ ถ้าหากว่าจะให้เขาต่อหุ้ม
เครื่องแต่งกายนั้นอยู่ก็จะเป็นการลิดกฏหมาย เพราะฉะนั้นจะให้ เห็น
ไปตามผู้แทนแปรญัตตินั้นข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย

พล.ร.ต. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงธรรมการ : ที่จริงความมุ่งหมายไม่เข้าไปรุนแรงอย่างที่ท่าน
ผู้แทนว่า ที่จริงข้าพเจ้านึกว่าท่านสมาชิกคงทราบว่า เวลานี้พวก
ผู้หญิงหากินเอาเครื่องเย็บนักเรียนไปแต่ง นี่เรามุ่งไปในทางนั้นมาก
กว่าอย่างอื่น

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควร
ติดตามทนายทองเสนอ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรเป็นไปตามร่างเดิม ขอให้ไปรค
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๗๓ คน

ประธานสภาฯ : ที่นี้ขอไป นายพัน

นายพัน สุพรรณสาร (พรรคศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอแปร
ญัตติกติบทลงโทษ คิดว่าไม่เกิน ๒๐๐ บาทนั้น ขอแปรเป็นไม่เกินกว่า

๑๒ บาท ทั้งนี้เพราะเหตุผลว่า การที่พระองค์พระราชบัญญัติควบคุม
 เครื่องแต่งกายของนักเรียนนั้น จะต้องพิจารณาให้ทั่ว ๆ ไปถึงเด็ก
 โรงเรียนราษฎร์เล็ก ๆ น้อย ๆ หรือโรงเรียนที่ไม่เป็นระเบียบแบบแผน
 นั้นย่อมมีข้อบกพร่องอยู่ได้ เป็นอันมาก ถ้าหากว่าในกรณีเพียงเด็ก
 พระราชบัญญัติเครื่องแต่งกายนักเรียนแล้ว ลงโทษไม่เกิน ๒๐๐ บาท
 เช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นโทษที่รุนแรงมาก แต่สำหรับผู้ที่ใหญ่โตมา
 กระทำกวด ปลดสม เครื่องแต่งกายนักเรียนชั้น มัธยม มีความผิดแต่
 ละเพาะพระราชบัญญัตินี้ก็มีได้ ย่อมมีความผิดฐานแต่งตัวปลอด
 ความกฏหมาย ลักยณะอาญาอีกใดคนหนึ่งก็อาจจะเป็นได้ แต่ถึงกระไร
 ก็ดีพระราชบัญญัติเครื่องแต่งกายนี้เป็นเรื่องของเด็ก ๆ เพราะฉะนั้น
 จึงขอแปรญัตติว่าไม่ควรจะให้เกินกว่า ๑๒ บาท ใครจะรับรอง

นายอวัช สุประภาตะนันท์ นายพิง ศรีจันทร์ รับรอง
 ประธานสภาฯ ผู้ใดคัดค้าน

พล.ร.ต. หลวงสนธิสงครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงธรรมการ: ทรงเกี่ยวข้องกับเรื่องควบคุมแบบต่าง ๆ เครื่องแต่ง
 กายแบบต่าง ๆ นี้เราได้มีพระราชบัญญัติเครื่องแบบลูกเสือและพระราช
 บัญญัติเครื่องแบบยุวชน และในนั้นรวมทั้งปรับทั้งจำด้วย และข้าพเจ้า
 อยากจะอ่านให้ฟัง ก็คงจะวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท หรือจำคุก
 ไม่เกิน ๖ เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ ในพระราชบัญญัติทั้งสองนั้น

เขตรคังค้ายก้น แต่ในพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียนเราก็ค
 จำลงไป เหลือเพียงปรบเท่านั้น แต่ท่านสมาชิกต้องการจะตกไปยัง
 นั้น ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องอะไร แต่ขอให้เข้าใจความประสงค์ว่า ที่เรา
 วางบทลงโทษนี้เพื่อขงกันพวกผู้หญิงมากกว่าอย่างอื่น

๑๖.๑๓ น.

นายยัง เจียมไชยศรี (สมทรวสาร) : ข้าพเจ้าเห็นว่า
 เรื่องโทษของชุดเครื่องแบบนักเรียนหรือลูกเสือ เช่นยวชนะอย่างหนึ่ง
 และนักเรียน แต่เป็นพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักเรียน หมายถึง
 นักเรียน นักเรียนนี้ไม่แน่ว่ามีกฎหมายฉบับอื่น หรือมีพระราชบัญญัติ
 ว่าด้วยนักเรียน อันมีข้อบังคับ มีกฎหมายลงโทษสำหรับผู้ที่แต่งเครื่อง
 แบบเป็นนักเรียนปลอม ข้อความตรงกันอยู่แล้ว แต่อัตราโทษเข้าใจ
 ว่าเพียง ๑๐๐ บาท หรือเท่าไรไม่แน่ ข้าพเจ้าขอแปรญัตติให้เป็น
 อัตราโทษเท่ากัยกฎหมายนั้น ตามกฎหมายนั้นข้าพเจ้าเข้าใจว่าคุณ
 ประยูรคงจะทำได้

พ.ท. ประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรี : ข้าพเจ้าจำอัตราโทษ
 ไม่ได้ แต่ตามที่ได้อ่าน ๒๐๐ บาทนี้คงได้ฟังแล้วว่าเป็นการหย่อนลง
 ไปจากพระราชบัญญัติลูกเสือและยวชน พระราชบัญญัตินี้มุ่งหวังจะให้
 ลงโทษแก่ผู้ที่หลอกลวงให้ประชาชนเข้าใจผิด เกี่ยวกับนักเรียนแล้วไม่

เป็นการลบลวง เพราะฉะนั้นการลงโทษ ๓๐๐ บาทข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรแล้ว

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ในเรื่องขบขัน ความจำเป็นเราต้องควบคุมโดยมีลักษณะโทษด้วย แต่ข้อนั้นที่เราจะลงโทษเพียงโทษ เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้กราบเรียนแล้วครั้งหนึ่ง เรื่องนี้เป็นเรื่องเล็ก ๆ ไม่ใช่เรื่องของผู้ใหญ่ ถ้าผู้ใหญ่เราควรจะลงโทษให้แรงขึ้นอีกหน่อย และความประสงค์ของรัฐบาลก็ไม่ต้องการจะลงโทษรุนแรง แต่ว่าเมื่อกำหนดโทษเช่นนั้น ผู้กระทำผิดตามที่ตั้งนั้น เจ้าหน้าทของดินอาจปรับ ๓๐๐ บาท ๕๐ บาท ๑๐๐ บาทก็ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่อง เพียงแต่ ควบคุม มิให้แต่ง เครื่องนักเขียน ปลอม เช่นนี้ กระผมขอกราบเรียนต่อคณะรัฐบาลด้วยความเคารพ อยากจะขอความกรุณาผ่อนผันลงมาไม่เกิน ๑๒ บาทก็เป็นการพอสมควรอยู่แล้ว และหวังว่ารัฐบาลควรจะกรุณาเป็นการเพียงพอที่จะควบคุมในเรื่องบุคคลที่จะแต่งตัวเป็นนักเขียนปลอมได้แล้ว

นายซิม วีระไวทยะ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ในเรื่องโทษที่โต เดียงถันนี้ เกี่ยวกัข้ปัญหาในการร่างกฎหมาย โดยปกติการร่างกฎหมายนั้น ในเรื่องลงโทษมักจะเทียบจากกฎหมายอาญา โทษเบาเราถือว่าลหุ โทษหนักไม่ใช่ลหุ ความประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ ตั้งที่ทำนุรัฐมนตรีกรรมการได้อภิปรายแล้วว่า ผู้กระทำผิดต้องมีเจตนากระทำผิด ไม่ใช่เทคนิคัลออฟเฟนซ์ (Technical Offences) ไม่ใช่กระ-

ทำอย่างไทยอย่างหนึ่งก็ผิด ในกรณีเช่นนี้ก็ควรลงโทษแต่เพียงเบา ๆ
 เช่นในพระราชบัญญัติควบคุมยาสูบ ไฟก๊วยปรับเพียง ๒ ถึง ๒๕ บาท แต่
 พระราชบัญญัตินี้มุ่งหมายไปในรูปที่ผู้กระทำผิด ต้องมีเจตนาที่จะเลียน
 เครื่องแบบเพื่อให้เขาเชื่อถือ การที่ระดมไทยผู้กระทำผิดในกรณีของ
 สิบให้ชดเชยว่าผู้กระทำผิดต้องมีเจตนาไปในทางไม่ถูกต้อง เพราะ
 ฉะนั้นจึงลงโทษหนักพอสมควร ถ้าหากว่าระดมไทยเขาแล้ว ฝ่าย
 บริหารผู้รักษากฎหมายเขาจะดำเนินการในเรื่องนี้ผู้กระทำผิด จะพิจารณา
 เป็นไปในรูปที่ผิดซาด คือเช่นเทคนิคเกิดออฟเฟนซ์ (Technical Offence)
 คือปรับเป็นโทษไทยไป คือปรับกมแล้วปรับเป็นคดีโทษเล็ก ๆ น้อย ๆ
 เท่าที่รัฐบัญญัติพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒๐๐ บาทเป็น การสมควรแล้ว
 และเป็นโทษที่ผู้กระทำผิดต้องมีเจตนา และเจตนาอันเป็นเจตนาที่ร้ายด้วย
 ไม่ใช่โทษไทย

๑๖.๑๗ น.

นายยัง เขียมไซยศรี (สมุทรสาคร) : การที่ความคุมเจตนา
 นั้น ถึงแม้ว่าตัวเองก็ถือว่าเป็นการยากอย่างหนึ่ง เท่าที่ผู้เสนอเข้ามา
 อย่างนี้ ข้าพเจ้ายังไม่เห็นด้วย ซึ่งการที่บัญญัติโทษไว้มาลงมา
 เช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นการรุนแรงเกินไป และยังไม่สมควร
 สมควร เพราะผู้ ที่เลียนแบบเล็กน้อยเช่นนี้ยังไม่ถึงกับทำลายกิจการรวม
 ของบ้านเมือง และความสงบเรียบร้อยของประชาชนไว้ เท่าที่ผู้เสนอ
 ปรับเพียง ๑๒ บาทเช่นนี้ข้าพเจ้าเห็นด้วยแล้ว

นายแก้ว สิงหะกษेत्र (พิจิตร) : ตามร่างกฎหมายนี้ปรับ
 ๒๐๐ บาทนั้น ตามความมุ่งหมายก็เพื่อจะให้เกียรติยศแก่นักเรียน
 ความที่ท่านรัฐมนตรีกรรมการอภิปรายมาแล้ว ความมุ่งหมายก็เพื่อจะ
 รักษาเกียรติของนักเรียน บ้างก็ไม่ให้คนอื่น มาทำลายเกียรติของ
 บุคคลและลูกเสือ ตามกฎหมายที่สภาฯ นี้ได้อนุมัติไปแล้วนั้นได้วางบท
 ลงโทษไว้ ๓ ประการ คือปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท และทั้งจำทั้งปรับด้วย
 ส่วนร่างกฎหมายวางบทปรับเพียง ๒๐๐ บาทนั้นก็พอแล้ว ที่ผู้เสนอฯ
 ให้ปรับเพียง ๑๒ บาทนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าน้อยเกินไป และที่ประชุมก็ได้
 อภิปรายกันมานานแล้ว ข้าพเจ้าจึงขอเสนอให้ลงมติ

นายชอุ่ม ยืนทานนท์ พ.อ. หลวงเกรียงศักดิ์พิชิต รัชมอง

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่า
 ควรแก้ไขตามที่ผู้เสนอปรณัติ ขอให้ไปรทยกมอชน
 สมาชิกยกมือ ๑๘ คน

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรเขียนไปตามร่างเดิม ขอให้ไปรท
 ยกมอชน

สมาชิกยกมือ ๗๓ คน

ประธานสภาฯ : คกลงให้เขียนไปตามร่างเดิม

เลขาธิการสภาฯ : มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 อธิการมีหน้าที่รักษาการให้เขียนไปตามร่างพระราชบัญญัติ และ

ให้ มีอำนาจออกกระเบียบเพื่อปฏิบัติกรให้ เช่นไปตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบนั้นเมื่อใดประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ ไซ้บังคับได้

นายทองม้วน อัดถากร (มหาสารคาม) : เนื่องจากพระ
ราชบัญญัติระเบียบนั้นไม่มีโอกาสพิจารณาโดยรอบคอบ เนื่องจากพิจารณา
รวกเทียว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่ขอเสนอไว้ ให้รัฐบาลทราบไว้บ้าง
เพื่อจะเป็นเครื่องระลึกล.....

ประธานสภา : ไม่ใช่ ขอให้ตั้งเถิดท่าน หมกมาคราแล้ว
นี้ท่าน ท่านร้องขอหรือแนะนำก็ไปหาท่านรัฐมนตรีกันแล้วกัน หมก
วาระที่ ๒ แล้ว ต่อไปพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่าร่างพระราช
บัญญัติควรจะออกใช้ เป็นกฎหมายได้ ขอให้ไปรทกมชชน

สนาชกยคมชพรหมเพรียง

ประธานสภา : ผู้ที่ไม่เห็นด้วย ไม่มี ในวาระต่อไปขอให้
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวง
สายชุมพร-ระนอง ตอนกระบุรี-ระนอง ระหว่างหลักกิโลเมตรที่
๓๐,๐๐๐ ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๕๗,๒๘๗ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ของ
รัฐบาล

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายชุมพร
-ระนอง ตอนกระบุรี-ระนอง ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ ๓๐,๐๐๐
ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๕๗,๒๘๗ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ถนนสายนี้

เป็นทางตามโครงการ ๕ ปีซึ่งได้ดำเนินการก่อสร้างมาแล้ว แต่มีความ
จำเป็นด้วยเหตุว่าการตัดถนนในบางตอนติดขัดด้วยเจ้าของที่ดิน รัฐบาล
จึงเสนอพระราชบัญญัติเวนคืนมาเพื่อการเวนคืน หวังว่าสภาฯ นี้คงจะรีบไว้
พิจารณา

ร.ท. ขุนศรีไกรพิศิษฏ์ (อุตรธานี): การที่รัฐบาลเสนอร่าง
พระราชบัญญัติเวนคืนมานี้ น่าจะรีบหลักการไว้เหมือนกัน แต่ว่าพระ
ราชบัญญัตินี้ไม่มีนามเจ้าของผู้รังควานที่ดินสักแห่งเดียว เพราะฉะนั้น
ไม่น่าจะเวนคืน

ประธานสภาฯ: อยู่ในแผนที่ดินท่าน ท่านอ่านดูแล้วหรือยัง

ร.ท. ขุนศรีไกรพิศิษฏ์ (อุตรธานี): อ่านดูแล้ว

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: ในแผนที่ที่ใส่ไว้
ไม่ทราบนามนั้นด้วยเหตุที่เราปรากฏว่าที่ดินมีเจ้าของ แต่การไม่แน
นั้นถ้าจะรอไปถึงว่าใครเป็นเจ้าของแล้วเป็นการชักช้าไม่ทันกาล เรอง
นี้เขียนปัญหาที่ยากมาก ในการสำรวจเส้นทางเพื่อตัดถนนเป็นการยุ่ง
ยากเข็นอันมากทีเดียว ถ้าเราจะรีบเร่งทำให้เร็วแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่า
ตั้งแต่เสนอนานขยับกันเราอาจจะได้ทราบรายชื่อนามข้างแล้วก็ได้ แต่ถ
เป็นที่รกร้างว่างเปล่าแล้วเราก็กไม่จำเป็น แต่ปรากฏว่าเป็นที่มเจ้าของ
แต่ยังไม่ทราบนามเท่านั้น จึงเป็นเรื่องที่จะต้องตกลงกับเจ้าของเพื่อ
ทราบนามเขาค่อย

นายวุฒิ สุวรรณรักษ์ (สุราษฎร์ธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
ให้ลงมติ

มีสมาชิกบริบรอง

ประธานสภาฯ : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอให้ไปรยกมือชน
สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วย ไม่มี สังกศนะกรรมวิธีการ
สามัญชุกที่ ๑ แปรญัตติภายในวัน

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : ขอแปรญัตติ ๓ วัน

ประธานสภาฯ : รัฐบาลขอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน มีผู้ใด
มีความเห็นอย่างไร

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพ-
เจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณา ร่างพระราช
บัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็น สาธารณสมบัติ ของแผ่นดิน ค่ายลกลาด สถานี
ขัวใหญ่ อำเภอขัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา ให้นายกำแหง กษ
พวก พุทธศักราช ๒๔๘๒ ของรัฐบาล

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี : ร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้มีหลักการว่า เพื่อจะโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดิน ค่ายลกลาด สถานีขัวใหญ่ อำเภอขัวใหญ่ จังหวัดนคร-

ราชสีมา ให้แก่นายกำแหง กัญพวง มีเหตุผลว่า เนื่องจากได้เกิด
 เพลิงไหม้ ชนิดคลาศสถานียวี่ใหญ่ อำเภอขัวใหญ่ จังหวัดนครราช-
 สีมา เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๐ และโดยที่บ้านเรือน
 โรงร้านค้าขายของราษฎรที่ถูกเพลิงไหม้ ได้สูญถยนต์เขี่ยคปรระกอบทั้ง
 ถนนหนทางเดิมก็คยแคบและไม่ตรงไม่สะดวกแก่การที่จะช่วยเหลือ
 ระวังอัคคีภัย จึงเป็นการสมควรที่จะกัฒนแปลงถนนเดิมให้ มีแนวตรงและ
 ขยายให้กว้าง เพื่อยังความสะดวกแก่การจราจรมหาดไทย ในอันที่
 จะปฏิบัติการให้ต้องด้วยลักษณะการผังเมืองสำหรับเทศบาลต่อไป ใน
 การนี้จำเป็นต้องโอนที่ดินสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้ เป็นการ แลก
 เปลี่ยน ในการแลกเปลี่ยนก็ปรากฏว่าจะต้องเอาที่สาธารณสมบัติของ
 แผ่นดินไปให้ราษฎรนั้นเป็นเนื้อที่ รวมทั้งสิ้นประมาณ ๑,๑๘๓.๒๓ ตาราง
 เมตร และที่ดินที่ราษฎรยินดียกให้มาเพื่อประโยชน์แก่การขยาย
 ผังเมือง นั้น เป็น เนื้อที่ รวมทั้งสิ้น ประมาณ ๑,๘๐๗.๘๘ ตารางเมตร
 ทั้งนี้เห็นเรื่องพระราชฎีก์มีความยินดีตกลงปลงใจกันเป็นเอกฉันท์แล้ว
 ไม่มีข้อยกข้อย่างหนึ่งอย่างใด และที่ดินที่แลกกันก็ไม่เป็นการเสียรัก
 เสียเปรียบอย่างหนึ่งอย่างใด เป็นประโยชน์แก่ราษฎรด้วยตนเอง
 หวังว่าสภาฯ คงจะรับไว้ พิจารณา

นายเอี่ยม สภาพฤก (นครราชสีมา) : เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับ
 ขณูหาของ ที่ตั้งที่ใหม่ รัฐบาลก็ได้ แลกเปลี่ยนทำความตกลงกัน

เรียบร้อยแล้ว ไม่มีปัญหาอะไร ข้าพเจ้าขอไหว้พระพรหม และขอ
ให้สงบ

มีสมาชิกบริวาร

ประธานสภาฯ: ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรรับหลักการ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ: ผู้ที่ไม่เห็นด้วย ไม่มี ส่งกรรมาธิการชุดที่
๒ แปรญัตติภายใน ๓ วัน

พ.ต. หลวงเซวณศักดิ์สงคราม รัฐมนตรี: ขอให้ส่งกรรมา-
ธิการชุดเดียวกัน แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาฯ: รัฐบาลขอให้ส่งกรรมาธิการชุดที่ ๑ แปรญัตติ
ภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือ
ว่าที่ประชุมอนุมัติ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอน
กรมสิทธิที่ดินสงฆ์วัดท้ายเมือง ตำบลบางกระดอ อำเภอเมืองนนทบุรี
จังหวัดนนทบุรี ให้แก่กระทรวงเศรษฐการ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ของ
รัฐบาล

พล.ร.ต. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงการ: รัฐบาลขอเสนอพระราชบัญญัติโอนกรมสิทธิ
ที่ดินสงฆ์ วัดท้ายเมือง ตำบลบางกระดอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัด

นทบุรุษ ให้แก่กระทรวงเศรษฐการ พุทธศักราช ๒๔๘๒ เหตุผล
 เนื่องด้วย กระทรวงเศรษฐการ ระจัดการสร้างสถานีวิทยุกระจายเสียง
 ชนบทอำเภอเมืองนทบุรุษ จังหวัดนทบุรุษ ในบริเวณที่ดินซึ่งต้องการมี
 มีที่ดินสงฆ์ของวัดท้ายเมือง รวมอยู่ด้วยแปลงหนึ่ง จึงได้ทำความ
 ทกลงมายังกระทรวงธรรมการในเรื่องเงินชดใช้ค่าเสียหาย กระทรวง
 ธรรมการได้นำความกราบทูลสมเด็จพระสังฆราช ไปขอพระทานอนุมัติ
 แล้ว จึงสมควรโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์แปลงนี้ให้แก่กระทรวง
 เศรษฐการต่อไป ตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติ ลักษณะ
 ปกครองคณะสงฆ์

นายทองอยู่ เอี่ยมบุญอื่น (นทบุรุษ): ในญัตติที่รัฐบาลได้
 เสนอมานี้ เพราะว่าไม่มีความเข้าใจอะไร เพราะค่าเสียหายก็ได้ชด
 ใช้กันเสร็จสรรพแล้ว และยังทำความเจริญให้แก่จังหวัดนทบุรุษอีก
 ด้วย ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกกร็กรอง

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นควรรับหลักการไว้พิจารณา ขอให้
 ไปรยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ : ผู้ที่ไม่เห็นด้วย ไม่มี สงฆะกรรมมาธิการชุด
 ที่ ๒ แล้วยุติภายในวันนี้

พล.ร.ต. หลวงสินธุสงครามชัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงธรรมการ : ขส ๓ วัน

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาฯ: รัฐบาลขอให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน เมื่อ
ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ใน
วาระต่อไปร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างท่าเรือ
กรุงเทพ ฯ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๒ ของรัฐบาล

พ.อ. พระบริภัณฑ์อุทิศกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐ
การ: รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อ
สร้างท่าเรือกรุงเทพ ฯ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๒ โดยมี
ผลกการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามแผนทศกทายพระราชบัญญัติ
นเพื่อสร้างท่าเรือกรุงเทพ ฯ เหตุผลก็เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตที่ดินที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างท่าเรือกรุงเทพ ฯ
พุทธศักราช ๒๔๗๘ ไว้แล้วมีกำหนดอายุ ๕ ปี สภาฯ ได้อนุมัติให้ออก
พระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินไปแล้วฉะบับหนึ่ง เมื่อกกลางปี พ.ศ. ๒๔๘๐
โดยทำงานท่าเรือนั้นเกี่ยวข้องกับงานของหลายกระทรวงทบวงด้วยกัน
รัฐบาลจึงได้ตั้งกรรมการขนปรึกษาหารือกันวางแผนผังให้ทันสมัยตาม
ความเป็นอยู่ขณะนั้น และที่เพิ่งจะต้องตั้งกรรมการขนปรึกษาหารือกัน
วางแผนผังให้ทันสมัยตามความเป็นอยู่ในขณะนั้น และที่เพิ่งจะขยายเพิ่ม
เต็มตามความเจริญของประเทศในภายหน้าด้วย ก็ยได้ว่าร่างผู้ชำนาญ

การนำพิจารณาปรึกษา ในที่สุดเห็นว่าเพื่อความเจริญ ความสะดวก
แก่ประชาชนส่วนรวม ซึ่งการคมนาคมติดต่อผ่านพ้นกันอยู่แล้วใน
ขณะนี้ และที่จะมีต่อไปมีข้อให้ถกเถียงถกเถียง และเพื่อให้ความอารักขา
อย่างพร้อมมูลแก่คนโดยสาร สัตว์ เเรือและสินค้าที่ผ่านไปมาด้วยท่า
เรือน โดยเต็มที่ จึงเป็นการจำเป็นที่จะต้องขอเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพิ่มเติม

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นอย่างไร

ประธานสภาฯ: ในเรื่องนี้ไม่มีใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้า ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยโดยการลงมติ ผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
ขอให้ไปร่ายกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาฯ: ผู้ที่ไม่เห็นด้วย ไม่มี ส่งกรรมาธิการชุดที่ ๓
แปรญัตติภายในวันนี้

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษมราชการ: ขอ ๓ วัน

ประธานสภาฯ: ทางรัฐบาลขอแปรญัตติภายใน ๓ วัน มีผู้
ใดมีความเห็นอย่างไร

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาฯ: เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้า

ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ในวาระต่อไปขอให้พิจารณาญัตติขอให้สภาฯ
พิจารณาในมาตรา ๑๘ แห่งรัฐธรรมนูญ ของรัฐบาล

ร.ต. ลมัย กฤษณะภักดี (ปทุมธานี) : ตามที่รัฐบาลได้
เสนอญัตติขามาเพื่อให้สภาฯ พิจารณาในมาตรา ๑๘ ข้าพเจ้ามีส่วน
ที่จะต้องพิจารณาตามมาตรฐาน และข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่า ข้าพเจ้าได้
พิจารณาตามมาตรฐานด้วยความบริสุทธิ์ใจ เพื่อเป็นขั้นพื้นฐานสำหรับ
ศาลและตัวอย่างต่อไป ในกรณีเรื่องนี้จะได้อภิปรายต่อไป ข้าพ
เจ้าเห็นสมควรว่าจะต้องพิจารณาตามคำของข้าหลวงซึ่งคำนึงโดยไม่มี
ผู้ร้องให้ เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นตัวแทนราษฎร ถ้าจะพิจารณาตาม
พฤติการณ์ที่ท่านข้าหลวงไม่มี ก็มีความเห็นอยู่ประการหนึ่ง ผู้
ร้องไม่เลื่อมใสในการปกครองตามระบอบรัฐธรรมนูญด้วยความบริสุทธิ์
ใจ ข้อที่ ๓ เพื่อคงบุคคลใหม่แทนผู้ร้องซึ่งอ้างว่าทำเป็นตามพระ
ราชบัญญัติการเลือกตั้งผู้แทนชนใหม่ ข้อที่ ๓ เป็นการรับรองกันตัว
ของข้าหลวงซึ่งอ้างว่า ถ้าหากว่าใครรับสมัครของผู้ร้องเข้าแล้วก็เกรง
ว่าผู้ร้องเป็นผู้ที่ไม่เลื่อมใสการปกครองตามระบอบรัฐธรรมนูญ ถ้า
ข้าหลวงรับเข้ามาอีกเท่าที่รับสมัครไม่เลื่อมใสเข้ามาเป็นสมาชิกในสภาฯ
เพื่อความสงบออก สำหรับข้อ ๑ ที่ว่าผู้ร้องไม่เลื่อมใสการปกครองระบอบ
รัฐธรรมนูญนั้น ข้าพเจ้าพยายามหาหลักฐานด้วยความจริงใจที่จะมา
ยืนยันอย่างที่สุด แต่ก็ไม่สามารถที่จะแสดงให้เห็นว่าผู้ร้องไม่เลื่อมใส
ในรัฐธรรมนูญ ถ้าจะพูดอย่าง.....

ประธานสภาฯ: ไม่ใช่ ขอให้ท่านนั่งก่อนเถิด ในเรื่องนี้
 ประเด็นที่ข้าพเจ้าจะเสนอให้ทราบ ประเด็นง่ายมีแค่ข้อที่ ๑ ที่
 ศาลเขาเสนอมาประเด็นข้อที่ ๑ นั้นว่า ผู้ที่ออกจากตำแหน่งสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรก่อนถึงคราวออกตามวาระนั้น จะสมัครรับเลือกใน
 คราวเลือกตั้งสมาชิกแทนตำแหน่งนั้นได้หรือไม่ ศาลเขาเสนอมา
 เพราะฉะนั้นท่านแปลเรื่องนี้

ท่านตอบท่านนั้นเขาว่า สำหรับข้อ ๑ เป็นข้อยกกฎหมายที่จะ
 ต้องพิจารณา ความในมาตรา ๑๘ แห่งรัฐธรรมนูญซึ่งมีได้กล่าว
 ห้ามผู้ ที่ออกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้ โดยชัดแจ้ง แต่ใช้คำว่า
 ให้เลือกตั้งสมาชิกแทน ทั้งนี้ศาลเห็นว่าข้อยกกฎหมายที่จะต้องตีความ
 ก็ต้องเอาคำของศาลในรายงานพิจารณาโดยสุดท้าย ขอให้ท่านอ่านส่วน
 ที่ท่านพบว่าสมัครใจหรือไม่สมัครใจนั้นอยู่ในคุณสมบัตินั้นอยู่ในมาตรา
 ๑๗ แห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗ นั้นอยู่ในกฎหมายเลือกตั้งซึ่งศาล
 เขาก็จะตีความในกฎหมายเลือกตั้งได้ แต่ศาลเขาไม่ยอมแปล
 เพราะฉะนั้นขอให้ ตีความในประเด็นที่ข้าพเจ้าตั้ง

ร.ค. ลมัย กฤษณะภักดี (ปทุมธานี): ถ้าหากว่าเราจะ
 ได้ ตีความในมาตรา ๑๘ โดยตรงแล้ว ข้าพเจ้าได้ตรวจดูแล้ว มาตรา
 ๑๘ มีความว่า ถ้าหากว่าสมาชิกว่างลง ขอให้ท่านเป็นการเลือกตั้ง
 ในการเลือกตั้งครั้งใหม่ไม่ได้หมายความว่าครั้งใหม่แทนและเพราะบุคคล
 ที่ออกไป เป็นการเลือกแทนตำแหน่งที่ว่าง แล้วเรามาใครตรวจดูว่า

ถ้าหากเราจะแทนบุคคลที่ออกไปแล้วละก็ถ้าพิจารณาเกินออกไปและถ้า
 เป็นไค้แล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าพลเมือง ๑๕ ล้านคน ถ้าหากว่าเข้ามา
 เป็นสมาชิกสภา ฯ และโดยสภา ฯ เขาออก คะแนนคือสิทธิพิเศษเลือกตั้ง
 ก็คงไม่บริบูรณ์ตามจำนวน ๑๕ ล้านเป็นแน่แท้ทีเดียว ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า
 ไม่ใช่หมายความว่าเลือกตั้งแทนนายอินทระ คือแทนตำแหน่งเท่านั้น
 เอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอข้อความว่า ไม่ใช่แทนด้วยบุคคล คือแทน
 ตำแหน่งเท่านั้นเอง สมควรที่ข้าหลวงพระยิวไว้ ส่วนข้าหลวงไม่รับนั้น
 เป็นกวีหรือคกว่าสภา ฯ

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดมีความเห็นตรงกันข้าม ไม่เห็นพ้อง
 ด้วยกับนายสมเีย

๑๖.๓๗ น.

นายเขมชาติ บุณยรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : ในเรื่องญัตติขอ
 ให้มีความในรัฐธรรมนูญ ตามที่เรากล่าวกระทำมา เรายังไม่คิดกัน
 ที่เดียว เราควรจะพิจารณากันเสียก่อนว่า สภา ฯ ควรจะดีหรือไม่
 สำหรับปัญหาเรื่องนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่า สภาควรจะพิจารณากันเสียก่อน
 ว่า สภา ฯ ควรจะดีตามที่ศาลจังหวัดเชียงใหม่ เสนอมาหรือไม่
 ริงอยู่สภา ฯ เราไม่มีความเห็น แต่สภา ฯ เราไม่ต้องสงสัยว่าจะดี
 ด้ความสมอบใจ ควรจะดีหรือไม่ สำหรับข้าพเจ้ามีความเห็นว่า สภา ฯ
 ไม่จำเป็นเลยที่จะต้องดีความในมาตรา ๓ เพราะตามประเด็นที่กล่าว

ประธานไต่ถามให้ฟังเมื่อนั้น สำหรับประเด็นที่ ๑ เป็นประเด็นใน
 มาตรา ๑๘ ประเด็นที่ ๒ เป็นประเด็นในข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นอำนาจ
 ของข้าหลวงประจำจังหวัดซึ่งจะรับใช้ไต่ถามหรือไม่ว่าได้ ซึ่งประ-
 เด็นเป็นเช่นนั้นแล้วถ้าสภาฯ ไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๘ นี้เลย
 เพราะฉะนั้น ประเด็นมาตรา ๑๘ นี้ก็ออกเสียได้ ไม่จำเป็นต้อง
 มาตรา ๑๘ ยังก้อยเสมอ ยังใช้ไต่ถาม กรณีเกิดชนบทจังหวัดเชียงใหม่
 ไหมนั้น เป็นเรื่องของกฎหมายเลือกตั้ง เมื่อข้าหลวงบอกว่า คนนั้นไม่
 เลื่อมใสศรัทธาแล้ว ไม่จำเป็นต้องถามจะดีหรือไม่ ศาลห้ามการพิจารณา
 เป็นอันว่าเรื่องอะไรก็ตามแล้วเป็นอันถูกต้องเรียบร้อยแล้ว ข้าพเจ้ามี
 ความเห็นอย่างนั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าสภาฯ นี้ไม่น่าจะตีความใน
 มาตรา ๑๘ เพราะเป็นเรื่องซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๘ แต่ประการใด

ประธานสภาฯ : ผู้ใดเห็นตรงข้าม ที่ไม่เห็นด้วย

นายจำลอง ดาวเรือง (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้ามีความเห็น
 ตรงกันข้ามกับสมาชิกเมื่อนั้น คือประเด็นที่ศาลจังหวัดเชียงใหม่ ๒
 ประเด็นนั้น ในประเด็นแรก เป็นอันว่าเป็นเรื่องข้อเท็จจริง แต่ว่าข้อ
 เท็จจริงในเรื่องตีความในมาตรา ๑๘ นี้ ท่านผู้แทนจังหวัดร้อยเอ็ดได้
 กล่าวเมื่อนั้นแล้วว่า ไม่ใช่หน้าที่ของสภานี้จะตีความ แต่ข้าพเจ้า
 เห็นว่าควรจะต้องตีความ แต่การตีความมาตรา ๑๘ นี้เราก็ดำเนินการ
 ฐานอยู่แล้วว่า คือจะตีความอย่างไรก็ตาม คือในครั้งร่างรัฐธรรมนูญ

พ.ศ. ๒๔๗๕ การประชุมครั้งที่ ๓๖ ก็โต้วาทีไว้ชัด คือประธาน
 อนุกรรมการร่างรัฐธรรมนูญกล่าวว่า การออกจากสมาชิกสภาฯ ไม่
 มีห้ามไว้ คือข้าพเจ้าขออ่านให้ฟัง ในคำถามของนายมังกร สามเสน
 กล่าวว่า “ผู้ใดออกแล้วยอมให้เลือกตั้งอีกหรือไม่” ประธานอนุ-
 กรรมการฯ ตอบว่า “เพราะเหตุไม่ได้บอกไว้จึงเลือกตั้ง” คำกล่าว
 ของข้าพเจ้าว่าสิทธิเงินพอแล้วกับการคิดความครั้งนี้ จึงไม่ขออภิปราย
 ให้ยืดยาว และตามที่ศาลจังหวัดเชียงใหม่ขอรับรองมาครั้งนี้ ข้าพเจ้า
 เข้าใจว่าผู้ร้องมีสิทธิเลือกตั้งได้ อีก

นายพน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : สำหรับในเรื่อง
 นี้ ข้าพเจ้าใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพว่า (ญัตติในการ
 คิดความไม่น่าจะมีฝ่ายเสนอสายกัน เพราะเห็นความเห็นของสมาชิก
 ทั่วไป ในปัญหากฎหมาย แม้แต่คณะรัฐสภาก็ยังไม่ได้แถลงเหตุ
 ผล ข้าพเจ้าขอแถลงกราบเรียนความเห็นส่วนตัวว่า การที่รัฐสภา
 เสนอขอให้ตีความในมาตรา ๑๘ ซึ่งมีข้อความว่า เมื่อมีสมาชิกสภาฯ
 วางลงให้เลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ และให้มีกำหนดเท่าที่ยังเหลืออยู่
 ปัญหาในมาตรา ๑๘ นี้ข้าพเจ้าขอประธานเรียนว่า ไม่ได้เกี่ยวข้องกับ
 ในหน้าที่ของการรับสมัครเลย บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้
 มีความหมายแต่เพียงว่า ไม่ให้สมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรที่ว่างลง
 ถ้าวางลงแล้วก็ตามจะตองเลือกตั้งใหม่ขึ้นมาแทนเท่านั้นเอง ส่วน
 ปัญหาใคร จะสมัคร หรือ ไม่นั้นเป็นอีกปัญหาหนึ่งซึ่งบัญญัติไว้ใน

กฎหมายเลือกตั้งเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างชัดเจน
แล้ว การที่ชาวหลวงประจำจังหวัดเชียงใหม่ไม่รับนายอินทรเข้าเป็น
สมัครรับเลือกตั้ง โดยอ้างมาตรา ๑๘ เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญนั้นเป็น
ความฉลาด เป็นความฉลาดอย่างสิ้นเชิง แต่ก็มิใช่น่าเสียใจว่า
กรณีเช่นนี้เกิดขึ้นในจังหวัดพระนคร คือนายจรณ ทองยี่ชไต ซึ่ง
ได้ถูกเพิกถอนไปทีหนึ่งแล้ว และในกรณีนี้พระยาอมฤตธำรงซึ่ง
เป็นชาวหลวงก็ได้รับสมัครนายจรณ ทองยี่ชไต ไว้ ซึ่งแสดงให้เห็น
ว่าไม่ยุติหนึ่ง แล้วฉลาดอีกทีหนึ่ง.....

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ขอให้ท่านนั่ง

นายพน สุปรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ถ้าหากว่าเป็น
การผิดศีลธรรมหรือฉลาดเสียแล้ว ข้าพเจ้าขอโทษด้วย

ประธานสภาฯ : ไม่ใช่ ขอให้ท่านนั่งก่อนเถิด ที่ท่านพูดว่า
ชาวหลวงอย่างนั้นไม่ถูกหรือท่าน สมัยหนึ่งเขาอาจจะเห็นอย่างหนึ่ง
แต่สักสมัยหนึ่งเขาอาจจะเห็นอีกอย่างหนึ่งก็ได้ และที่ท่านขอโทษนั้น
ข้าพเจ้ากรวยแล้ว เชิญพูดต่อไป

นายพน สุปรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าขอกราบเรียนต่อไปว่า ในกรณีนี้จะถือชื่อเท็จจริงกรณีนายอินทร
หรือหาไม่ หรือว่าจะถือกรณีความในมาตรา ๑๘ ทั่วไป ถ้าหาก
ว่าจะถือมาตรา ๑๘ ทั่วไปแล้ว จำเป็นจะต้องเสนอชื่อเท็จจริงในเรื่อง
นายอินทรขึ้นมา แต่ในเวลาที่เสนอขึ้นมาเป็นกรณีข้อเท็จจริง

ของเรื่องนายอินทร ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องกล่าวอย่างตามข้อเท็จจริง
 อย่างเล็กน้อย แต่เมื่อไม่เป็นที่สบายใจประมุขมนตรีจะกล่าวแต่ข้อกฎหมาย
 อย่างเดียว มาตรา ๑๘ ตามที่กฎหมายว่าไว้แล้ว หมายความว่าแต่เพียง
 ว่าให้มีการแทนกันเพื่อมิให้สมาชิกในสภาฯ นั้นว่างลง เพราะฉะนั้น
 เมื่อมีคนว่างลงแล้ว จะว่างลงด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม จะด้วยเหตุถูก
 ออกไปอย่างในกรณีนายอินทรก็ตาม หรือลาออกก็ตาม หรือถูกศาล
 เพิกถอนสิทธิก็ตาม จะกลับไปสมัครอีกใหม่ นั้น ทางฝ่ายบริหาร คือ
 ข้าหลวงประจำจังหวัด หรือศาลก็ จะต้องพิจารณาว่าผู้สมัครวัย
 เลือกตั้งเป็นผู้ มีคุณสมบัติถูกต้องตามที่พระราชบัญญัติการเลือกตั้งแล้ว
 หรือไม่ ถ้าหากว่าเขาคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้ง
 เพียงพร้อมแล้ว ก็ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะไม่รับเขา ส่วนมาตรา ๑๘ นี้
 ไม่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการเลือกตั้งเลย พระราชบัญญัติการเลือก
 ตั้งเกี่ยวแต่เรื่องคุณสมบัติของบุคคล ส่วนมาตรา ๑๘ นี้เป็นเรื่องสำหรับ
 จะให้สมาชิกขึ้นมาแทนเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าบุคคลซึ่งได้
 ออกไปในกรณีใด ๆ ก็ตาม ลาออกไปจากสภาฯ นั้นก็ตาม หรือสภาฯ
 ได้ลาออกก็ตาม ถ้าหากว่าไปสมัครอีกและมีคุณสมบัติไม่ขัดกับพระราช
 บัญญัติการเลือกตั้งแล้ว มาตรา ๑๘ นี้ไม่เกี่ยวกันเลย คือในเรื่องการ
 สมัครจำเป็นจะต้องพิจารณาในเรื่องคุณสมบัติเท่านั้น จะหาคุณสมบัติ
 มาเกี่ยวข้องกับการแทนกันในสภาฯ นั้นไม่ได้ มาตรา ๑๘ ให้มีการ
 แทนกันเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นขอสรุปประมวลความว่า บุคคลที่ได้ออก

ออกไปจากสภาฯ แล้ว ถ้าหากว่ามีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎหมาย
เลือกตั้งแล้ว ก็มีสิทธิจะสมัครรับเลือกตั้งได้

น.อ. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม: คิดในเรื่องนี้ ทางรัฐบาลก็เห็นว่าเช่นปัญหาของสภาฯ
คือการตีความตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓ นั้นสภาฯ เป็นผู้ชี้ขาด
แต่เพียงอย่างเดียว เพราะฉะนั้นก็คว่ำปัญหาเรื่องหน้าที่สมาชิกในสภาฯ จะ
ได้อภิปรายกัน รัฐบาลจึงมีใต้อ้างถึงความเห็นประการใด แต่ที่ว่าเมื่อ
มีสมาชิกผู้หนึ่งกล่าวพาดพิงมาถึงปัญหาว่า เรื่องเช่นนี้ไม่ควรที่จะนำ
มาสู่สภาฯ นั้น รัฐบาลก็จำเป็นต้องชี้แจงขอแสดงว่า ในการที่รัฐบาล
ได้นำปัญหามาสู่สภาฯ นั้น เป็นการที่ชวยด้วยเหตุผลแล้ว ทั้งนี้
เพราะว่าในพระราชบัญญัติเลือกตั้งและขัณฑ์ใช้ช้อยู่ในขณะนั้น มาตรา ๓๑
ได้กล่าวว่า ในการดำเนินการพิจารณาในคดีที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง
แล้ว ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ทนกฎหมายวิธี
พิจารณาความแพ่งในมาตรา ๓๔ อ่านว่า "เมื่อคดีความฝ่ายใดยกปัญหา
ข้อกฎหมายขึ้นอ้าง ซึ่งถ้าหากได้ วินิจฉัยให้ เช่นคดีแก่ฝ่ายนั้นแล้ว
จะไม่ต้องมีการพิจารณาคดีข้อไปอีก" เมื่อเช่นนี้นั้นศาลก็เห็นว่า
ในการที่จะพิจารณาข้อไป นั้น กระทำไม่ได้จนกว่าที่จะได้ พิจารณาใน
ปัญหาข้อกฎหมายให้เป็นที่แน่เสียก่อน มีฉะนั้นแล้วถ้าแม้ว่าศาลได้
คำนึงการพิจารณาไปประการใดประการหนึ่ง ถ้าคดีความฝ่ายใดฝ่าย
หนึ่งยกขึ้นอ้างในศาลสูงต่อไป ศาลสูงก็อาจจะเห็นว่าเช่นปัญหาและ

จะส่งเรื่องให้สภาฯ ที่ความผิดได้ เพราะฉะนั้นไม่เป็นการยุติแน่นอน
 เพราะฉะนั้นในการที่ศาลจังหวัดเชียงใหม่กระทำเช่นนั้น อาจจะต้องความ
 เห็นว่า ศาลได้กระทำความผิดนั้นหาชอบไม่ เมื่อศาลได้ดำเนินการ
 ทงนแล้วหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรม หรือทางรัฐบาลก็มีอยู่ว่า ต้อง
 นำเรื่องมาเสนอสภาฯ แต่เสนอสภาฯ สภาฯ จะตีความหรือไม่ และ
 จะตีความไปอย่างไรก็แล้วแต่สภาฯ ซึ่งสภาฯ มีเอกสิทธิ์ในเรื่องนี้โดย
 บริบูรณ์ ถ้าแม้ว่าสภาฯ ไม่ตีความศาลก็อาจจะพิจารณาไปได้เหมือน
 กัน แต่ว่าจะสมควรเพียงใดนั้นก็แล้วแต่สภาฯ จะวินิจฉัย ข้าพเจ้า
 ได้กล่าวในฐานะที่เกี่ยวของพวกพึงถึงรัฐบาล แต่โดยเหตุที่ปัญหา
 เรื่องนี้เช่นปัญหาที่เกี่ยวกับสภาฯ ในการตีความ เพราะฉะนั้นขอกล่าว
 ในหน้าที่สมาชิกข้างว่า ข้าพเจ้ามีความเห็นประการใด ในการที่ศาล
 จังหวัดเชียงใหม่เห็นเช่นปัญหาในมาตรา ๑๘ ของรัฐธรรมนูญนั้น เมื่อ
 อานคุณนั้นควรที่จะเห็นได้ดังนี้ เพราะในมาตรา ๑๘ นั้นมีข้อความกำกวม
 ไม่เป็นการแน่นอน จึงอยู่ในกรณีที่วินิจฉัยว่าข้าหลวงประจำจังหวัด
 สมควรที่จะรับทานผู้ใดสมควรเข้าเป็นผู้แทนราษฎรหรือไม่นั้น ก็ย่อมอาศัย
 กฎหมายเลือกตั้ง แต่ข้าพเจ้าว่ากฎหมายเลือกตั้งนั้นคงออกได้ก็ด้วยรัฐ
 ธรรมนูญให้อำนาจเช่นไว้ และถ้าเมื่อมาตราใดในรัฐธรรมนูญซึ่งกล่าว
 พวกพึงไปทางปัญหาเรื่องการเลือกตั้งแล้ว รัฐธรรมนูญมาตรานั้นก็
 ย่อมใช้ได้ ไม่ใช้เสียไปประการใดประการหนึ่ง ในการที่มาตรา ๑๘
 ซึ่งศาลจังหวัดเชียงใหม่เห็นปัญหาเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบถึงความ

มุ่งหมายของศาลนั้นโดยแน่ชัดเป็นประการใด แต่ข้อที่ศาลขอให้
 วินิจฉัยนั้น ตามเรื่องที่ยังส่งมาข้างนั้น ก็มีอยู่ว่า "ผู้ที่จะออกจาก
 ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก่อนถึงคราวออกตามวาระนั้น จะ
 สมัครรับเลือกตั้งในคราวเลือกตั้งสมาชิกชนแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นได้
 หรือไม่" ปัญหาที่สภาฯ นี้จะตีความตีความไว้จากข้อความที่ศาลขอ
 วินิจฉัย ก็หมายความว่า จะสมัครรับเลือกตั้งในคราวเลือกตั้งสมาชิก
 ชนแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นได้หรือไม่ สภาฯ นี้ไม่น่าจะตีความต่อไปถึง
 ว่าอาจจะเป็นในสมัยอื่น ก็หมายความว่า ศาลถามมาว่าในการที่
 สมาชิกซึ่งออกไปตามมาตรา ๑๘ อย่างนายอินทรเชนนี จะสมัครรับ
 เลือกตั้งเฉพาะในคราวที่จะเลือกตั้งแทนได้หรือไม่ นี่เป็นประเด็นที่ศาล
 ถามมา เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ควรที่จะตีความพิจารณาความมุ่งหมาย
 ของมาตรา ๑๘ ซึ่งเป็นปัญหา และข้าพเจ้าเข้าใจว่ามาตรานี้ยอมให้
 บังคับถึงพระราชบัญญัติเลือกตั้งได้ มาตรา ๑๘ นั้นมีถ้อยคำที่ควร
 เป็นปัญหาไต่ถามก็คือว่า "ถ้าสมาชิกว่างลงเพราะเหตุอื่น นอกจาก
 ถึงคราวออกตามวาระ ให้เลือกตั้งสมาชิกเข้ามาแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่ง
 หนึ่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งคนแทน" ในที่นี้ก็มีปัญหาตอน
 หนึ่งแล้วว่าให้เลือกตั้งสมาชิกคนแทน นี้ไม่ได้กล่าวว่สมาชิกที่แทนนั้น
 คือใคร อย่างไร ที่นี้ต่อไปอ่านอีกว่า "แต่สมาชิกที่เข้ามาแทนตำแหน่ง
 นั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งคนแทน"
 นี้คำว่า "สมาชิก" ใน ๓ ตอนนั้นควรจะเป็นที่สงสัยถึงนั้นว่าสมาชิกใน

คนจะเขียนบุคคลนั้นเองไต่หรือไม่ว่า เมื่อมาตรา ๑๘ เบิกช่องให้ มีการ
 สงสัยเช่นนั้นแล้ว ในการตีความก็ย่อมจำเป็นที่จะคำนึงว่ามาตรา ๑๘
 วางขึ้นนั้นอาศัยเหตุผลประการใด ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกคนหนึ่ง
 ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า มาตรา ๑๘ นี้ และโดยโดยเฉพาะประเด็นที่ศาล
 ถูกลูกมา คือเฉพาะในคราวที่สมัชชรรีบเลือกตั้งนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าผู้
 ดำรงสิทธิสมัชชรรีบเลือกตั้งไม่ และเมื่อผู้สมัชชรรีบเลือกตั้งนั้นจะเป็น
 ที่นำพิจารณาอยู่ในบางประการ คือ ในประการหนึ่งก็ถือว่า การที่
 สมาชิกผู้หนึ่งเข้ามาอีกในฐานะที่ออกไปตามข้อ ๕ หรืออะไรก็ตาม
 จำไม่ได้ ในกรณีที่น่าความเสียหายมาสู่สภาฯ และสภาฯ ก็ให้ท่าน
 ผู้หนึ่งออกไป และเมื่อเช่นนั้นก็เท่ากับสภาฯ ได้ยอมรับว่าคนนั้นเป็น
 คนที่ซึ่งชกกับมติของสภาฯ ที่คนได้ลงมติไปแล้ว มาตรา ๑๘ ที่ใช้
 ที่งานของนั้นแล้ว ก็ย่อมหมายความว่าสมาชิกที่ถูกลูกสภาฯ ไต่ออกไป
 แล้วไปรับเลือกตั้งใหม่ แล้วสภาฯ ก็ไต่ออกไปอีก นี้ก็หมายความว่า
 ว่า หน้าทีที่ว่างไม่จำเป็นที่จะกระทำเช่นนั้น อีกประการหนึ่งก็ถือว่า ความ
 มุ่งหมายที่จะจำกัดสมาชิกก็เพื่ออะไร นั่นก็คือจำกัดสมาชิกก็เพื่อที่จะ
 ยั้งถ่วงการนำความเสียหายมาสู่สภาฯ และไม่คงเป็นสมาชิกภาพที่
 ไป ก็เมื่อเช่นนั้น และโดยโดยเฉพาะในการเลือกตั้งคราวนั้นแล้วที่หน้าที
 สมาชิกผู้หนึ่งไม่ควรจะมีโอกาสมารับสมัครอีก มติของสภาฯ ก็จะไม่
 เกิดผลประการใด นอกจากเป็นการบังคับไม่ให้สมาชิกอื่นเข้ามาประ-
 ชุมชั่วคราวเท่านั้นเอง นี่เป็นการทายเจตนาของการร่างรัฐธรรมนูญ

ของมาตรา ๓๑ ซึ่งข้าพเจ้ามีความเห็นในฐานะที่เป็นสมาชิกด้วยผู้หนึ่ง
ดังนี้

พระยาเศวตฉัตร (สงขลา) : ข้าพเจ้าเห็นว่ามาตรา ๑๘
แห่งรัฐธรรมนูญนี้ไม่ได้อาศัยสิทธิของผู้เข้าสมาชิกภาพ ด้วยเหตุผลทั้ง
จะกล่าวต่อไปนี้

๑. การที่จะมีกฎหมายค้ำประกันสิทธิของพลเมืองซึ่งเขาได้ มีสิทธิ อยู่
นั้น กฎหมายนั้นต้องศักดิ์สิทธิ์เสมอ จึงจะถือว่าเขาหมดสิทธิ ถ้า
กฎหมายนั้นไม่ศักดิ์สิทธิ์แล้วต้องแปลว่าให้คืนแก่ผู้ มีสิทธิ มาตรา ๑๘
นี้ไม่มีข้อความอย่างใดเลยบอกว่าสิทธิไม่ให้เขาเข้าสมัครอีก มีข้อ
ความที่เรียกว่าให้รับสมัครแทน ข้าพเจ้าเข้าใจว่า คำว่า "แทน"
ในที่นี้ แทนเข้าที่ตำแหน่งว่าง ไม่ใช่หมายความว่าแทนตัวนาย
อื่นที่ออกไป

๒. ถ้าจะพิจารณาใน มาตรา ๓๑ ข้อ ๕ ที่เกี่ยวกับการขาด
สมาชิกภาพในข้อนี้ ในมาตราอื่นเองก็หาได้ มีข้อความกล่าวอย่างใด
อย่างหนึ่งว่า เขาจำเป็นจะต้องขาดสมาชิกภาพจนตลอดกาลหรือตลอด
ชีพไป เพราะฉะนั้นถ้าจะไปแปลว่าต้องขาดตลอดกาลหรือเท่าที่ไป
เต็มคำลงในกฎหมาย ไม่ใช่แปลกฎหมาย

อีกประการหนึ่ง ถ้าเขาไปสมัครที่อื่น ไม่ใช่สมัครที่ที่เขาได้
เคยสมัครแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่มีทางใด จะแปลว่าขาดด้วย มาตรา
๑๘ อีกเลย ก็เมื่อเขาสมัครที่อื่นได้แล้ว เหตุใดจะไม่ให้เขาสมัคร

หรือไม่มีเหตุผลอะไรที่จะไม่ให้สมัครที่ที่เขาได้เคยสมัครแล้ว ขอ
 ประธานไทย ข้าพเจ้าขอขอกฎหมายเรื่องที่ว่าด้วยสภาฯ ของประเทศ
 ญี่ปุ่น มีมาตรา ๓๙ ได้กล่าวไว้ โดยชัดแจ้งว่า "สมาชิกผู้ใดที่ถูก
 ขีดออกจาสภาฯ ไปแล้ว ถ้าหากว่าผู้เลือกตั้งทั้งหลายเขาได้เลือกตั้ง
 เขามาอีก สภาฯ ไม่มีสิทธิที่จะไล่เขาออกอีกได้เลย" เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าคิดว่าสิทธินั้น เมื่อปล่อยให้เขาสมัครได้และผู้ที่มีสิทธิออกเสียง
 เขายินยอมเลือกตั้งให้เขามาอีก สภาฯ นั้นควรวิยสมาชิกนั้นด้วยความยินยอม

ประธานสภาฯ : ผู้ใดมีความเห็นคัดค้าน

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) : ในปัญหาเรื่อง
 มาตรา ๓๙ นั้นข้าพเจ้าได้ฟังมา ก็รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่เรียกว่าเป็นสิ่งที่
 ควรคิดที่จะคงไว้ด้วยความ หักสำคัญตามบทแห่งพระราชบัญญัติ
 อภิปรายเมื่อคืน เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังแล้ว ข้อสำคัญอยู่ที่พระราช
 บัญญัติเลือกตั้ง สมาชิกจากคุณสมบัติหรือไม่ พระราชบัญญัติเลือก
 ทั้งนี้ได้เลือกตั้งซึ่งตามรัฐธรรมนูญแล้วหรือยัง พระราชบัญญัติ
 เลือกตั้งออกถูกต้องแล้วหรือยังแล้วเมื่อใดออกจากสภาฯ ถ้าเมื่อ
 สมาชิกผู้ใดละเมิดข้อพระราชบัญญัติเลือกตั้ง ก็แปลว่าเป็นการละเมิด
 ข้อรัฐธรรมนูญเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นการที่สภาฯ จะรับรองให้สมัคร
 ได้หรือไม่ ก็คงพิจารณากันให้ถ่องถ้วน เพราะเป็นเรื่องส่วนรวม
 ของชาติ ไม่ใช่บุคคลหนึ่งบุคคลใดเลย เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่อง
 ความกึ่งยอมรับให้เป็นคุณต่อผู้คัดค้าน หรือไม่ก็ให้เป็นคุณเช่นนั้นจะ

ต้องวินิจฉัยกัน ถ้าจะพูดตามมาตรา ๑๘ แล้วก็เป็นข้อบัญญัติหนึ่ง เคย
นเรามาพูดในพระราชบัญญัติเลือกตั้งก็คิดว่าพระราชบัญญัติให้สิทธิไว้
เพียงไร และไม่ให้สิทธิไว้เพียงไร ในเรื่องสิทธิของสมาชิก.....

ประธานสภาฯ: ผู้คดีที่รัฐบาลเสนอมา ขอให้ตีความเรื่อง
ขอให้ตีความมาตรา ๑๘ ท่านเสนอกฎหมายเลือกตั้งไม่อยู่ในนี้ ต้อง
วินิจฉัยตามคำขอ ถ้าท่านไม่ต้องการวินิจฉัยในคำขอ ก็ไม่มีเรื่องที่จะ
พูด เอาแต่มาตรา ๑๘ เท่านั้น

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี): เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าจึงขอเรียนว่า ตามมาตรา ๑๘ เราจะตีความกัน การที่
ความนี้เราว่าเป็นอย่างไรที่เราจะตีความภาคภาพไว้ตามรัฐธรรมนูญ
สมาชิกผู้ใดก็ตามเมื่อขาดคุณสมบัติแล้ว ถ้าเป็นอยู่เอง ตามมาตรา
๑๘ นั้น จะไม่รับสมัครไว้ จะเป็นผลให้ผู้ใดก็ตาม ข้าพเจ้ามีความ
เห็นเช่นนั้น ขอให้ประชุมวินิจฉัยต่อไป

นายพัน พรหมพิทักษ์กุล (บุรีรัมย์): ตามที่ท่านสมาชิกกล่าวว่า
ผู้ซึ่งไม่มีคุณสมบัติแล้ว จะรับสมัครตาม มาตรา ๑๘ ไม่ได้ นั่น เป็น
ปัญหาออกประเด็น ปัญหาว่ามาตรา ๑๘ จะเข้าใจว่าอย่างไร ข้าพเจ้า
มีความเห็นสนับสนุนท่านผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลาอย่างเต็มที่ เพราะ
ประหยัดเวลา จะไม่ขอตั้งข้อสงสัยอีก ใครจะขอเสนอ
ก็ขออย่างที่มีอยู่แล้ว คือ นายอรุณ ทองสุขโชติ ซึ่งท่านก็ได้ออกจาก
สมาชิกภาพไปในทางนี้เหมือนกัน และเป็นปัญหาอันเกี่ยวข้องกับมาตรา

๑๘ และบุคคลท่านก็เป็นผู้ที่ทรงเกียรติมาอยู่ในสภาฯ ชั้นเดียวกันนี้ เพราะฉะนั้นปัญหาในเรื่องมาตรา ๑๘ ก็เป็นอันควรจะยุติ เพราะข้อความก็ชัดเจนแล้ว และข้อความที่ว่า "ให้เลิกตั้งสมาชิก ชนแทน ให้เต็มตำแหน่งที่ว่าง" นั้น คำว่า "ชนแทนให้เต็มตำแหน่ง" ไม่ใช่ชนแทนตัว เพราะฉะนั้นชนแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้ไม่ควรที่จะสำรวจมติได้ความ ข้อความที่ชัดเจนอยู่แล้วตามมาตรา ๑๘ นี้

๑๗.๐๐ น.

นายเดือน บุญนาค (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ปัญหาในการที่ความตามมาตรา ๑๘ แห่งรัฐธรรมนูญนี้ ความจริงเราไม่ควรจะไปประปรายในเรื่องการตัดสินคดีของการเลิกตั้งสมาชิกผู้หนึ่งบุคคลใดในชั้นนี้ หลักในการที่จะตัดสินคดีนี้ ถ้าเราจะพิจารณาตามตัวอักษรข้อความก็ไม่สู้จะแจ่มแจ้งนัก แต่อย่างไรก็ตาม เราควรจะระลึกว่าหลักใหญ่ในเรื่องนี้ ก็คือ หลักใหญ่ของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขแล้วว่าเป็นการปกครองที่โคบเลียงข้างมาก เลียงข้างมาก จะพาพวกข้างน้อยไปที่ไหน บัดนี้เป็นการถูกต้องซึ่งตามระบอบการปกครองอันนี้

ไม่ใช่ข้างน้อยพาดข้างมากไป เมื่อเราขอมริบแล้ว และเราก็ขอมสนธิ
สนุนการปกครองระบอบอื่นแล้ว ทลถกอนนแหละที่จะพ้งนำมาใช้
พิจารณาในการที่ความมาตรา ๑๘ นี้ได้

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้งมานั้น ว่ากันตาม
ความเป็นจริงแล้ว ได้รับเลือกตั้งมาจากราษฎรในจังหวัดหนึ่ง ๆ
รัฐธรรมนูญเท่านั้นที่สนับสนุนฐาน ทั้งนั้นก็เพื่อไม่ให้มีการแบ่งแยก
เป็นหมู่เป็นเหล่า ทำให้ราษฎรจากจังหวัดจะเป็นอันเดียวกันนั้นตั้ง
เสียไป รัฐธรรมนูญจึงต้องสนับสนุนให้ท่านทำหน้าที่เป็นตัวแทนของ
ราษฎรทุกคน แต่ที่ว่าท่านแต่ละคน ท่านจะอ้างว่าเป็นผู้แทนของปวง
ชนชาวสยามทั้งหมดนั้นไม่เป็นการถูกต้อง ปวงชนชาวสยามที่มีผู้แทน
เข้ามาเป็นส่วนรวม คคสภาฯ นี้ และตามหลักการปกครองสภาฯ นี้
ที่จะวล (Rule) ที่จะวินิจฉัยกระทำการอันใดไปก็โดยเสียงข้างมาก
เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ถ้าเราขอมริบการที่ความ ดังที่มีสมาชิกของท่าน
กล่าวไว้ให้ ถือว่าความมาตรา ๑๘ นี้ เมื่อผู้ใดของออกไปโดยการกระทำ
ของสภาฯ สภาฯ วินิจฉัยให้ออก และให้ผู้นั้นเข้าสมัครได้ และถ้า
ผลปรากฏว่าผู้นั้นได้สมัครและได้รับเข้ามาสู่สภาฯ นี้ ก็จะมีเป็นการว่า
เสียงข้างมากในสภาฯ นี้ ซึ่งถือว่าขึ้นแทนเสียงของปวงชนชาวสยาม
ทั้งหมดนั้นขอมตาม ปวงชนเพียงส่วนย่อยซึ่งได้เลือกขึ้นมา ซึ่งการ
เช่นนั้นก็เท่ากับว่าทำให้หลักการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นเสียไป

ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นว่าสำหรับการวินิจฉัยให้ข้อคิด ในการเลือก
แทนนั้น ท่านสมาชิกที่ออกไปนั้นจะเลือกไม่ได้ แต่ว่าคราวใดเมื่อ
สภาฯ ที่ใด วินิจฉัยนั้นหมดวาระ สมาชิกออกไป คือหมายความว่า
ช่วงนั้นจะต้องเลือกกันมาใหม่ ในชั้นก็เป็น ออกปัญหาหนึ่ง อาจจะมี
วินิจฉัยกันไต่เพิ่มเติมกันว่าสมาชิกผู้นั้นจะเข้าสมัครรับเลือกที่ไหนก็ได้
ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าขอวิงวอนสภาฯ นี้ ในการที่จะวินิจฉัยปัญหา เรา
ควรจะระมัดระวังการปกครอง พิจารณาคำขอขอยกการปกครองเป็น
ใหญ่ การที่จะวินิจฉัยการใด ๆ ลงไปนั้น ก็ขอให้มันถึงที่สุดการ
ปกครองโดยเสียงข้างมากนั้นเป็นอย่างดี

ประธานสภาฯ: ๕ โมงแล้ว ขอพักชั่วคราว

พักประชุมเวลา ๑๗.๐๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๓๕ นาฬิกา

นายพิ่ง ศรีจันทร์ (อัครกิตติ์): ข้าพเจ้ามีความเห็นพ้อง
กับฝ่ายที่เห็นว่าสมาชิกที่ถูกออกไปแล้วก่อนตามวาระนั้น มีสิทธิจะกลับ
สมัครใหม่ได้ ตามเหตุผลที่สนับสนุนทุก ๆ ท่านได้กล่าวแล้วนั้น
ข้าพเจ้าขอรับรองทุกถ้อยคำ ที่ข้าพเจ้าจะกล่าวนั้น จะไม่กล่าวซ้ำเหตุ
ผลที่ได้กล่าวกันมาแล้ว แต่จะขอเพิ่มเติมว่า ตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย อำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศนั้น เป็น ของ

ราษฎรทั้งหลาย คัดมาทกรราษฎรทั้งหลาย ราษฎรทุกคนที่เป็นชาวไทย
 มีสิทธิจะสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรได้ เพราะมีสิทธิเลือก
 ตั้งผู้แทนตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอยกจะขอวางหลักไว้
 ว่า การที่ราษฎรทุกคนมีสิทธิจะสมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนราษฎรนั้นได้
 เป็นหลักทั่วไป เพราะว่าสิทธินี้เป็นสิทธิของราษฎร ได้มาในฐานะที่
 เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาเป็นราษฎรชาวไทย การที่สมัครไม่ได้นั้นเป็น
 ข้อยกเว้น ไม่ใช่เป็นหลัก ทนหลักธรรมดาว่าทุกๆ คนสมัครได้เพราะ
 มีสิทธิตามรัฐธรรมนูญ การที่สมัครไม่ได้จะต้องมีอะไรมาจำกัดสิทธิ
 ของเขาเสีย จะต้องปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรแน่นอนว่าจะจำกัดสิทธิ
 ในกรณีไหน ไม่ใช่ว่าการจำกัดสิทธินี้มีอยู่ทั่วไปว่าถ้าถูกออกแล้ว
 จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งอีกไม่ได้

ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแถลงเมื่อสัก
 ๕ ๕๕.
 ถ้าแม้ว่าขอมิให้นายอินทรวง ซึ่งถูกออกไป สมัครรับเลือกตั้งอีกได้ก็
 จะไม่เป็นการขัดกับมติของสภาฯ ไปหรือ เมื่อลงมติไปว่านายอินทรวง
 ไม่คืนแล้วจะรับเข้ามาอีก ว่าก็เช่นนั้น ข้าพเจ้าขอคัดค้านว่า ในทาง
 การเมืองเราทำได้ แต่ในทางนิติเนวาระดิ้อยเช่นนั้นไม่ได้ ในทางนิติ-
 นัยนั้น นายอินทรวงผู้แทนเชียงใหม่ทำไม่ได้ ถูกออกไปแล้ว นายอินทรวง
 ก็ออกไปแล้ว ส่วนนายอินทรวงที่สมัครใหม่นี้เป็น นายอินทรวงอีกคน
 หนึ่ง นายอินทรวงคนนั้นมาจากไหน มีความรู้อย่างไร อะไรอย่างไรนั้น

ไม่สำคัญ เขาอยู่สุขเก่าเขาอาจจะมีความสุขอะไรที่ทำให้เขาไม่ได้อยู่
 ย่าง แค่นี้คนเขาสมัครใหม่เขาก็แล้วเขาก็กลับใจแล้ว ไม่ใช่ นาย
 คินทรคนเก่าแล้ว ข้าพเจ้าขอยกเอาคำพูดของท่านประธานเมื่อครั้ง
 ข้าหลวงเชียงใหม่ว่าไม่คิดประท้วงจากลัทธิใจว่าก็ได้ อะไรอย่าง
 นั้นเขาคิน นกเหมือนคน นายคินทรเขาทำไม่ได้ ที่เขากลับใจได้แล้ว
 ก็ไม่มีอะไรไปจากลัทธิไม่ให้ เขาสมัครใหม่ เมื่อไม่มีอะไรบังคับ
 ให้เขาสมัครก็ต้องรับเขา นมมันตายตัวเหลือเกิน และข้าพเจ้าเห็นว่า
 กฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตราที่เขียนไว้ก็ชัดเจน และไม่เห็นว่าใครที่
 นำเรต้องถึงความ ตัวหนึ่งก็ออกไว้ชัดเจนแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 คงจะขอเสนอท่านผู้ เป็นประธานว่า เรื่องนี้อาจมีความกันเฉย ส่ง
 ยื่นไป ขอลประธานไทย เรื่องนี้กฎหมายเขียนไว้ชัดเจน ไม่นำเรต้อง
 มาถึงความกันเฉย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า ขอเสนอให้ผ่านเรื่องนี้ไปเสีย
 ยกเอาเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณา

นายพัน สุพรรณสาร นายอวิช สุพรรณาคะนันตน รัยของ
 ประธานสภาฯ มีข้อเสนอให้ผ่านเรื่องนี้ไป เมื่อไม่มีผู้ใดมี
 ความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย

ผู้ใดเห็นควรให้ผ่านระเบียบวาระเรื่องนี้ไป ขอลได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๖๑ คน

ประธานสภาฯ; ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอลได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกขกมีช ๑๖ คน

ประธานสภาฯ: เป็นอันว่าญัตตินี้รังไข่ให้ ทมกระเช้าขวาระ
เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๔๒ นาฬิกา

ชอุห์ ปิ่นพานนท์

ทองคำ ฤกาพสินธุ์

น.ต. ทองหล่อ จำหรัญ ร.น.

ร.ต. เนตร พนวิวัฒน์

ภิญโญ อินทะวิวัฒน์

ร.ต. สมัย กฤษณะภักดี

โสภณ สุภธีระ

อนุสรสรีทธิกรรม

ประเสริฐ บัทธิสุคนธ์

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

ศิริ อินทร

ถิน จุฑะรพ

สุนทร ลีพลากร

เล็ก จารุณี

วิศิษฐ์ ลูกอิน

ผู้ตรวจงานการประชุม

ตรวจแล้ว — /๖/๕๗

พ.อ. ประจักษ์จันท์

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร

กหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร